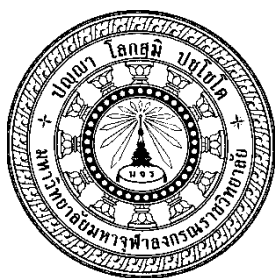


English Grammar

ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ



นิกร พลเยี่ยม

วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

English Grammar

ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ผู้เขียน นายนิกร พลเยี่ยม

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

พระศรีปริยัติธาดา, ผศ.
พระมหาดนอม อานนุโท, ดร.
ผศ.ดร.อัครพล เนื้อไม้หอม
รศ.ดร.เอกฉันท จารุเมธีชนม์

พิสูจน์อักษร

พระมหาไสว สิริปัญญา
พระมหากิตติชัย สิริปัญญา
ดร.วิรัตน์ ภูทองเงิน

แบบปก – รูปเล่ม นายนิกร พลเยี่ยม

จัดพิมพ์โดย นายนิกร พลเยี่ยม

คำนำ

ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเอกสารประกอบการสอนในสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษของวิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์ กระบวนการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมีปฏิสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติที่หลากหลายรูปแบบกล่าวคือผู้เรียนจะได้รับความสำคัญอย่างมากจากเกมและความสนุกสนานในห้องเรียน ประโยชน์ของไวยากรณ์คือเป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการศึกษาภาษา นอกจากนี้จะเป็นพื้นฐานในการสื่อสารที่ดีแล้วยังทำให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาในแง่มุมต่าง ๆ อีกมากมาย ซึ่งรวมถึงโอกาสในการทำงาน โอกาสในการศึกษาทักษะทางสังคมและการเพิ่มความมั่นใจ นอกจากนี้ไวยากรณ์ยังเป็นพื้นฐานของภาษาอังกฤษ แม้ไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ แต่ต้องได้รับคำแนะนำจากการเรียนรู้ไวยากรณ์ทั้งในระดับโครงสร้างและการเรียงลำดับตำแหน่งคำของประโยคในภาษาอังกฤษ

เอกสารการสอนนี้แบ่งออกเป็นสิบห้าหน่วย คือ ส่วนของคำพูด (Parts of speech) โครงสร้างประโยคพื้นฐาน (Basic sentence structure) ประโยคความรวม (Compound Sentence) ประโยคความซ้อน: นามานุประโยค (Complex Sentence: Noun Clauses) ประโยคความซ้อน: คุณานุประโยค (Complex Sentence: Adjective Clauses) ประโยคความซ้อน: วิเศษณานุประโยค (Complex Sentences: Adverb Clauses) ปัจจุบันกาล (Present Tense) อดีตกาล (Past Tense) และอนาคตกาล (Future Tense)

ผู้เขียนหวังว่าเอกสารประกอบการสอนเล่มนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษและสำหรับผู้เรียนที่สนใจในการฝึกฝนทักษะด้านไวยากรณ์ และพร้อมรับข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป

นายนิกร พลเยี่ยม

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สารบัญ

คำนำ		ก
สารบัญ		ข
บทที่ 1	Parts of Speech 1.1 Noun 1.2 Pronoun 1.3 Verb 1.4 Adverb 1.5 Adjective 1.6 Preposition 1.7 Conjunction 1.8 Interjection Exercise 1 References	1
บทที่ 2	Basic Sentence Structure 2.1 Subject + Verb 2.2 Subject + Verb + Object 2.3 Subject + Verb + Indirect object + Direct object 2.4 Subject + Verb + Subjective Complement 2.5 Subject + Verb + Object + Object Complement Exercise 2 References	
บทที่ 3	Compound Sentence 3.1 การใช้คำเชื่อมประเภทคำเดียว (Coordinate conjunction) 3.2 การใช้คำเชื่อมประเภทคู่ (Correlative conjunction) 3.3 การใช้คำเชื่อมประเภทกริยาวิเศษณ์ (Conjunctive Adverb) Exercise 3 References	
บทที่ 4	Complex Sentences: Noun Clauses 4.1 หน้าที่ของ Noun Clauses 4.2 คำนำหน้า noun clause 4.3 การลดรูป noun clause Exercise 4 References	

บทที่ 5	Complex Sentences: Adjective Clauses 5.1 หน้าที่ของ adjective Clause 5.2 คำนำหน้า adjective clause 5.3 ประเภทของ adjective Clause Exercise 5 References
บทที่ 6	Complex Sentences: Adverb Clauses Exercise 6 References
บทที่ 7	Present Tense Present Simple Tense Present Continuous Tense Present Perfect Tense Present Perfect Continuous Tense Exercise 7 References
บทที่ 8	Past Tense Past Simple Tense Past Continuous Tense Past Perfect Tense Past Perfect Continuous Tense Exercise 8 References
บทที่ 9	Future Tense Future Simple Tense Future Continuous Tense Future Perfect Tense Future Perfect Continuous Tense Exercise 9 References

รายละเอียดของรายวิชา

99

ประวัติผู้เขียน

110

บทที่ 1

Part of Speech

Part of speech คืออะไร

ตามหลักไวยากรณ์แล้ว Part of Speech ภาษาอังกฤษ แปลว่า “ส่วนของคำพูด” แต่ความหมายจริง ๆ คือ ประเภทของคำหรือชนิดของคำ มี 8 ชนิด แต่ละประเภทก็มีหน้าที่ Functions แตกต่างกันไปเช่น noun ทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมของประโยค verb ทำหน้าที่บ่งบอกการกระทำของประธาน preposition ทำหน้าที่เชื่อมคำ เป็นต้น ดังนี้

There are eight main parts of speech (also known as word classes): **nouns, pronouns, adjectives, verbs, adverbs, prepositions, conjunctions and interjections.**

Most **parts of speech** can be divided into sub-classes. Prepositions can be divided into prepositions of time, prepositions of place etc. Nouns can be divided into proper nouns, common nouns, concrete nouns etc.

It is important to know that a word can sometimes be in more than one part of speech.

For example: *increase.*

Increase can be a verb e.g. Prices increased and increase can also be a noun e.g. there was an increase in the number of followers.

The eight main parts of speech in English are:

NOUN - (Naming word)

A noun is the name of a person, place, thing or idea.

Examples of nouns: **Daniel, London, table, dog, teacher, pen, city, happiness, hope**

Example sentences: **Steve lives in Sydney. Mary uses pen and paper to write letters.**

Types of Nouns

A noun is a word that functions as the name of something. Nouns are the most common class of word in English.

Below we have a list of the different types of nouns in English with an explanation of what each one is and with examples of each type of noun.

1. Common Nouns

Common nouns are used to name a GENERAL type of person, place or thing.

Common nouns can be divided into smaller classes such as countable and uncountable nouns, concrete and abstract nouns and collective nouns.

Examples of common nouns: girl, city, animal, friend, house, food

2. Proper Nouns

Proper nouns are used to name a SPECIFIC person, place or thing. In English, proper nouns begin with a capital letter. Proper nouns do not normally have a determiner before them (e.g. the London, the Mary etc.) though there are some exceptions (e.g. Is she the Mary that we met at the conference?).

Examples of proper nouns: John, London, Pluto, Monday, France

3. Compound Nouns

Compound nouns are two or more words that create a noun. Compound nouns are sometimes one word (haircut), words joined by a hyphen (son-in-law) or as separate words (bus stop). The main stress is normally on the first part of the compound word (sunglasses, swimming pool)

Examples of compound nouns: toothbrush, rainfall, sailboat, mother-in-law, well-being, alarm clock, credit card

4. Countable Nouns

Countable nouns are nouns that CAN be counted. They have a singular and a plural form and can be used with a number. Sometimes countable nouns are called count nouns.

Examples of countable nouns: car, desk, cup, house, bike, eye, butterfly

5. Uncountable Nouns

Uncountable nouns are nouns that CANNOT be counted. These are sometimes called Mass Nouns. Uncountable nouns often refer to:

- substances: paper, wood, plastic

- liquids: milk, oil , juice
- gases: air, oxygen
- abstract ideas: happiness, time, information

Examples of uncountable nouns: water, coffee, cheese, sand, furniture, skin, wool, gold, fur

6. Collective Nouns

Collective nouns are words that refer to a set or group of people, animals or things.

Examples of collective nouns: staff, team, crew, herd, flock, bunch

7. Concrete Nouns

Concrete nouns are nouns which refer to people and things that exist physically and that at least one of the senses can detect (can be seen, felt, heard, smelled/smelt, or tasted).

Examples of concrete nouns: dog, tree, apple, moon, coin, sock, ball, water

8. Abstract Nouns

Abstract nouns are nouns that have no physical existence and are not concrete. They refer to ideas, emotions or concepts so you CANNOT see, touch, hear, smell or taste something that is an abstract noun. Many abstract nouns are uncountable.

Examples of abstract nouns: love, time, happiness, bravery, creativity, justice, freedom, speed

9. Gerunds

A gerund, sometimes called a verbal noun, is a noun formed from a verb. Since all gerunds end in -ing, they are sometimes confused as being a verb (present participle).

Example: Running is good for you.

Here running looks like a verb because of its -ing ending but it is a noun (gerund) because we are talking about the concept of running, we are talking about a thing.

Examples of gerunds: reading, writing, dancing, thinking, flying

Conclusion

ส่วนของคำพูด (Part of Speech) หมายถึงชนิดของคำ 9 ชนิด ประกอบด้วย คำนาม (Noun) คำสรรพนาม (Pronoun) คำคุณศัพท์ (Adjective) คำกริยา (Verb) คำกริยาวิเศษณ์ (Adverb) คำบุรพบท (Preposition) คำสันธาน (Conjunction) คำอุทาน (Interjection) ทำหน้าที่แตกต่างกันตามชนิดของคำนั้นๆ ซึ่งส่วนของคำพูดดังกล่าวถือว่าเป็นส่วนที่สำคัญต่อผู้เรียนในการพัฒนาทักษะฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

Exercise 1

Do the exercises below on parts of speech and choose the best answers.
(Before doing the exercises you may want to read the lesson on parts of speech)

Decide which parts of speech are the underlined words

1. You have to believe in yourself if you ever expect to be successful at something.
2. We left for the mountain just before six in the morning.
3. We first went to the store to buy a few things.
4. We had a breakfast at a café near the rail station.
5. My friend wasn't strong enough to lift his heavy rucksack.
6. I helped him carry it.
7. The weather was very cold.
8. My friend said, "Oh! What a cold weather!"
9. We didn't spend the night there.
10. We got back home late at night but we didn't go to sleep immediately.
We were very hungry.

Reference

วิทยา ศรีเครือวัลย์. **The Standard English Grammar**. พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แพรววิทยา, 2532.

Betty Schramfer Azar. **Understanding and Using English Grammar**. New Jersey: Prentice Hall Regents Englewood Cliffs, 1989.

ฝ่ายวิชาการภาคภาษาอังกฤษ สถาบัน Opinion. **Basic English Grammar**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ สยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด, 2537.

มงคล กุลประเสริฐ. **An Applied English Grammar**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2535.

----- . **Foundation English (Revised Edition)**. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2533.

บทที่ 2

โครงสร้างประโยคพื้นฐานภาษาอังกฤษ (Basic Sentence Structure)

โครงสร้างประโยคพื้นฐานในภาษาอังกฤษประกอบด้วย 2 ส่วน คือ Subject และ Predicate

(ภาคประธานและภาคแสดง) โดย Subject อาจเป็นคำนาม คำสรรพนาม หรือกลุ่มคำนาม และ Predicate ประกอบด้วยคำกริยา กรรม หรือส่วนขยาย

รูปประโยคพื้นฐานในภาษาอังกฤษ (Basic Sentence Structure) มี 5 แบบ ดังนี้

1. Subject + Verb

มีแค่ “ประธาน” บวกกับ “กริยา” นั้นแสดงว่ากริยาในประโยคนี้จะต้องเป็นกริยาที่ไม่ต้องการกรรมมารับ คือไม่จำเป็นต้องมีกรรม กริยาแบบนี้เราเรียกว่า Intransitive verb (อกรรมกริยา) เช่น walk, sleep, stand, run, etc.

He **walks** to school every day.

Children **are sleeping** like a log.

สองประโยคนี้ walk กับ sleep เป็น intransitive verb ซึ่งไม่ต้องมีคำถามมาต่อท้ายว่า “เดิน – เดินอะไร?, นอน – นอนอะไร?” แค่ว่าเดินก็ชัดเจน ความหมายครบถ้วนแล้ว ส่วนวลี “to school every day” “like a log” เป็นส่วนที่มาขยายกริยา ไม่ใช่กรรมของประโยค

ตัวอย่างประโยคเพิ่มเติม

Josef **sleeps**.

Jilly **is eating**.

John **will arrive** next week. She **sleeps**.

He **sleeps** soundly.

It **sleeps** on the sofa.

He **sleeps** every afternoon.

He **is sleeping** right now.

Mason **will sleep** later.

The cats **are sleeping** in the garage.

2. Subject + Verb + Object

ประโยคนี้เพิ่ม “กรรม” เข้ามา แสดงว่ากริยาในประโยคนี้เป็นกริยาที่ต้องการกรรมมารับ หรือเรียกว่า Transitive verb (สกรรมกริยา) กริยาที่ต้องการกรรม หากไม่มีกรรมมารับก็จะมีคำถามค้างคาใจ เช่น กิน ถ้าไม่บอกว่ากินอะไร หรือ ดู ถ้าไม่บอกว่าดูอะไร ก็จะได้ใจความไม่สมบูรณ์

He never drinks alcohol.
 They have opened their shop for 5 years.
 You like rice.
 He loves her job.
 She's eating an orange
 They like rice.
 People like rice.
 Friendly people like rice.
 People in the restaurant like rice.
 People like boiled rice.
 People like hot, white rice.

3. Subject + Verb + Indirect object + Direct object

กรรม (Object) หลัก ๆ ในภาษาอังกฤษมี 3 ชนิด คือ

1. Direct Object (กรรมตรง) คือ กรรมที่รับการกระทำจากกริยาโดยตรง เช่น ใน
 โครงสร้างที่ 2 จะเป็นกรรมตรง

2. Indirect Object (กรรมรอง) คือ กรรมที่ได้ผลประโยชน์จากการกระทำ

3. Prepositional object (กรรมของบุพบท) คือ กรรมที่ต่อท้ายบุพบท

My father bought me a new toy.

(พ่อของฉันซื้อของเล่นใหม่ให้ฉัน)

new toy เป็นกรรมตรง เพราะถูกซื้อโดยตรง และ me เป็นกรรมรองที่ได้ผลประโยชน์
 จากการซื้อ

James teaches us English.

(เจมส์สอนภาษาอังกฤษพวกเรา)

English เป็นกรรมตรงที่ถูกสอน และ us เป็นกรรมรองที่ได้ผลประโยชน์จากการสอน

She gave his girlfriend flowers.

(หล่อนให้ดอกไม้แก่แฟนของเขา)

Flowers เป็นกรรมตรงที่ถูกให้ และ his girlfriend เป็นกรรมรองที่ได้ผลประโยชน์จาก
 การให้ และในโครงสร้างที่ 3 นี้สามารถเขียนได้อีกแบบหนึ่ง ซึ่งกรรมรองจะเปลี่ยนหน้าที่มาเป็นกรรม
 ของบุพบท (Prepositional object) โดยมักจะเป็น to หรือ for เช่น

My father bought a new toy for me.

James teaches English for us

She gave flowers to his girlfriend.

4. Subject + Verb + Subjective Complement

ประโยคนี้ส่วนที่ตามหลัง คำกริยา คือ subject complement คำถามคือ subject complement มันคืออะไร? มันก็คือ ส่วนเติมเต็มของประโยคซึ่งขยายประธาน กริยาในประโยคแบบนี้ส่วนใหญ่จะเป็น verb to be หรือ linking verb (ตัวอย่าง linking verb คือ become, seem, turn, appear, sound, remain, feel, etc.) ตัวอย่างประโยค เช่น

He is very rich.

Billy felt sick after the party.

The boss's plan sounds interesting for all employees.

Very rich เป็นส่วนเติมเต็มที่มาขยายประธาน she, sick เป็นส่วนเติมเต็มที่มาขยายประธาน Bill และ interesting เป็นส่วนเติมเต็มที่มาขยายประธาน the manager's plan

My friend is a doctor.

(เพื่อนของฉันเป็นหมอ)

There is a pencil.

(มีดินสอหนึ่งแท่ง)

Jack became an engineer.

(แจ๊คกลายเป็นวิศวกร)

He looks exhausted after studying all night.

(เขาดูเหน็ดเหนื่อยหลังจากอ่านหนังสือทั้งคืน)

This price sounds unreasonable.

(ราคานี้ฟังดูไม่สมเหตุสมผล)

The flower smells bitter in the garden.

(ดอกไม้ส่งกลิ่นหอมอบอวลในสวน)

5. Subject + Verb + Object + Object Complement

ประโยคนี้เพิ่มเติม object complement เข้ามา ซึ่งก็คือ ส่วนเติมเต็มที่มาขยายกรรม Object Complement หรือส่วนขยายกรรม เป็นได้ทั้งคำนามและคำคุณศัพท์ เช่น

Our class chose Billy our leader.

ห้องของเราเลือกบิลลีเป็นหัวหน้าห้อง

Flood in Cambodia made the country's economy worse.

น้ำท่วมในประเทศกัมพูชาทำให้เศรษฐกิจของประเทศเลวร้ายลง

The undergraduate students should keep the classroom clean.

นิสิตควรจะดูแลรักษาห้องเรียนให้สะอาด

He named the dog Ken.

(เขาตั้งชื่อหมาว่าเคน)

Ken เป็นส่วนขยายกรรมมาขยาย dog ที่ถูกตั้งชื่อ

They made me the leader.

(พวกเขาแต่งตั้งฉันเป็นหัวหน้า)

the leader เป็นส่วนขยายกรรมมาขยาย me ที่ถูกแต่งตั้ง

Exercise 2

Underline the subjects with one line. Underline the verbs with two lines. And underline the objects with three lines. Write S (for Subject), V (for Verb), and O (for object) above each underlined words.

- (1) My grandfather may be old but still young in spirit.
- (2) He swims a mile and works in his garden every day.
- (3) My grandmother and him have four children and ten grandchildren.
- (4) My grandfather loves parties and invites our entire family to his house for a big dinner on his birthday.
- (5) We all eat and tell stories half the night.
- (6) He never gets tired and is always the last to go to bed.
- (7) My brothers and I gave him a present on his last birthday.
- (8) We saved some of our money together and bought him a video game.
- (9) Now he likes to invite us to his house every weekend to play video games with him.
- (10) My grandpa will always seem young to me.

Then, write the formula for each sentence in the numbered spaces.

1. S + V
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

References

- จรรยา อินทร์อ๋อง. **Modern English Grammar Part I.** กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ภาษา I.O.U., 2544.
- . **Modern English Grammar Part II.** กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ภาษา I.O.U., 2544.
- . **Modern English Grammar Part III.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2542.
- . **Modern English Grammar Part IV.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2542.
- ทณู เตียววรัตน์กุล, ผศ. **ปทานุกรม หลักการใช้ไวยากรณ์อังกฤษ.** พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: หจก. เรืองแสงการพิมพ์, 2546.
- Nares Surasith, Asst. Prof. **English Structure.** Fourth Edition. Thailand: P.S. Press Company Limited, 2008.

บทที่ 3
Compound Sentence
(ประโยคความรวม)

ประโยคความรวมในภาษาอังกฤษที่จะกล่าวถึงเป็นการเอาประโยคความเดียวสองประโยคขึ้นไปมารวมกันเพื่อเขียนหรือพูดให้มีรายละเอียดมากขึ้นตามที่คุณเขียนหรือผู้พูดต้องการจะบอกผู้ฟังหรือผู้อ่าน จึงทำให้ผู้อ่านและผู้ฟังได้รับความรู้เพิ่มขึ้น รายละเอียดขึ้นและเข้าใจง่ายขึ้นไปด้วย เป็นต้น

ประโยคความรวมสามารถสร้างได้สองวิธี

1 วิธีที่แรก ใช้เครื่องหมาย semi-colon (;) โดยการนำประโยคความเดียวสองประโยคขึ้นไปมาเชื่อมกันด้วยเครื่องหมายดังกล่าว วิธีนี้ถือว่าเป็นการเขียนประโยคความรวมที่ง่ายที่สุดก็ว่าได้ เพราะแค่ นำประโยคความเดียวสองประโยคที่มีความหมายสัมพันธ์กันด้านใดด้านหนึ่งมาเขียนเรียงกันระหว่างประโยคทั้งสองก็ให้ใส่เครื่องหมายที่ว่าโดยเปลี่ยนจากเครื่องหมายจบประโยคหรือพลัสต่อบมาใส่เครื่องหมายดังกล่าวแทนเสร็จแล้วก็ให้เปลี่ยนอักษรตัวแรกของประโยคที่สองจากอักษรตัวใหญ่เป็นอักษรตัวเล็กแค่นี้ก็จะได้ประโยคความรวมแล้ว ดูตัวอย่างได้ดังนี้ครับ

1.1 The road was accident; the transport was interrupted.
(ถนนมีอุบัติเหตุการขนส่งเลยเป็นอัมพาต)

2 วิธีที่สอง ใช้คำเชื่อมประเภทเดียวและประเภทคู่พร้อมด้วยเครื่องหมาย คอมา มา ตัวอย่างเช่น

2.1 The road was severely accident, so the transport was interrupted.
(เกิดอุบัติเหตุอย่างหนักทำให้การขนส่งเป็นอัมพาต)

2.2 Not only was the road accident, but the transport also was interrupted.

(ไม่เพียงแต่เกิดอุบัติเหตุบนถนน การขนส่งพลอยเป็นอัมพาตไปด้วย)

ข้อควรจำสำหรับประโยคความรวมในภาษาอังกฤษ

1 ประโยคความรวมเขียนได้สองวิธีคือ การใช้เครื่องหมาย semi-colon (;) เชื่อมระหว่างสองประโยคขึ้นไปเข้าด้วยกัน และการใช้คำเชื่อมทั้งประเภทคู่ (ตัวอย่างข้อ 2.2) และประเภทเดียว (ตัวอย่างข้อ 2.1) คั่นด้วยเครื่องหมาย คอมา ระหว่างประโยคที่นำมาเชื่อมกัน

2 ประโยคความรวมสร้างได้โดยการนำประโยคความเดียวชนิด Independent clause มารวมหรือมาเชื่อมกันด้วยวิธีข้างบนเท่านั้น

3 Independent clause คือประโยคที่มีโครงสร้างสมบูรณ์ไม่ใช้วลี และสามารถอยู่เดี่ยวๆแล้วมีความหมายเป็นที่เข้าใจได้โดยไม่ต้องพึ่งคำอื่นๆหรือวลีอื่นๆอีก กล่าวคือ มี ประธาน

กริยา กรรม ดังประโยคตัวอย่างทั้งสามข้อด้านบน(หากกริยาต้องการกรรม หากกริยาในประโยคไม่ต้องการกรรมก็ไม่ต้องมีกรรมในประโยคนั้นก็ถือว่า Independent clause ได้เช่นกัน)

1. การใช้คำเชื่อมประเภทคำเดี่ยว Coordinate conjunction

คำเชื่อมประเภทคำเดี่ยวที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้มีด้วยกัน 7 คำ ได้แก่ and (และ), nor (และ ไม่), but (แต่), yet (แต่), or (หรือมิฉะนั้น), so (ดังนั้น), for (เพราะ) มาดูกันทีละคำครีว่าทำหน้าที่อย่างไรกันบ้าง

1 And (และ) ใช้เชื่อมข้อความหรือประโยคสองประโยคที่มีความหมายไปในทิศทางเดียวกัน คล้อยตามกันหรือไม่ขัดกัน ดูตัวอย่างในประโยคด้านล่าง

1.1 His words are true, and I can prove them.

(เขาพูดจริงฉันสามารถพิสูจน์ได้)

2 nor (และ ไม่) ใช้เชื่อมข้อความที่คล้อยตามกันคล้ายกับ And แต่ nor จะใช้กับข้อความที่เป็นปฏิเสธโดยเขียนนำหน้าประโยคที่มีความหมายเป็นปฏิเสธ ตัวอย่างเช่น

2.2 He is very upset about the examination results, nor am I happy.

(เขาก็กังวลเรื่องผลสอบมากและฉันก็ไม่สบายใจเช่นกัน)

3 but=บัท (แต่) ใช้เชื่อมข้อความที่มีความหมายตรงข้ามกันหรือไปคนละทิศละทางกัน ขัดแย้งกัน รวมทั้งข้อความที่มีความหมายต่างไปจากที่คาดหวังไว้ เช่น

3.1 He enjoys going shopping at department stores on weekend, but his wife like to stay home. (เขาชอบไปช้อปปิ้งตามห้างสรรพสินค้าตอนวันหยุดแต่ภรรยาของเขาชอบที่จะอยู่บ้าน)

4 yet (แต่) ใช้เชื่อมข้อความที่มีความหมายต่างไปจากที่คาดหวังเหมือนกับ but และสองคำนี้ใช้แทนกันได้ตัวอย่างเช่น

4.1 My friend studied very hard last term, yet he failed the exam.

(เมื่อภาคการศึกษาที่แล้วเพื่อนฉันขยันเรียนมากแต่เขาก็สอบตก)

5 or (หรือมิฉะนั้น) ใช้เชื่อมระหว่างสองประโยคหรือข้อความเพื่อบอกให้รู้ว่าสองข้อความที่กล่าวถึงนั้นต้องเลือกทำเพียงอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น ตัวอย่าง

5.1 Give me back my pencil or you have to go and buy a new one for me.

(คืนดินสอฉันมาเหมือนนั้นเธอต้องไปซื้อแท่งใหม่มาให้)

6 so (ดังนั้น) เมื่อใช้คำนี้เชื่อมสองประโยคเข้าด้วยกันหมายความว่าประโยคแรกเป็นต้นเหตุหรือสาเหตุให้เกิดประหลังตามมา เช่น

6.1 Last week, it rained heavily, so today the road has been already flooded. (เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาฝนตกหนักวันนี้ น้ำจึงท่วมเจ็องนงไปทั้งถนน)

7 for (เพราะ) คือคำเชื่อมที่ให้เหตุผลเพิ่มเติมที่มาจากประโยคแรก แต่มิใช่สาเหตุที่แท้จริงของเหตุการณ์ในประโยคแรกแต่อย่างใด เพราะฉะนั้นจะนำคำนี้ไปตอบคำถาม why ไม่ได้

7.1 The night is so long, for it is December.

(กลางคืนยาวนานเพราะเป็นเดือนธันวาคม) ประโยค , for it is December ช่วยอธิบายเพิ่มเติมว่าช่วงกลางคืนนั้นยาว เพราะเป็นเดือนธันวาคมหรือหน้าหนาว แต่หน้าหนาวไม่ใช่สาเหตุที่แท้จริงที่ทำให้กลางคืนยาวขึ้น

ข้อควรจำสำหรับการใช้คำเชื่อมประเภทคำเดี่ยว Coordinate conjunction

1 คำเชื่อม nor จะใช้เชื่อมประโยคให้คล้ายตามกับประโยคแรกคล้ายคำเชื่อม and แต่ความหมายของประโยคที่อยู่หลัง nor เป็นปฏิเสธเสมอเพราะเดิมมาจากรูปประโยคปฏิเสธแต่พอนำ nor มาวางไว้หน้าประโยค รูปประโยคจะต้องเปลี่ยนมาเป็นคล้ายกับประโยคคำถามแบบ yes/no question คือต้องมีกริยาช่วยมาไว้หน้าประโยคเสมอ กริยาช่วยที่นำมาก็ผันตามธรรมดาเหมือนกับประโยคคำถาม yes/no question โดยวางไว้หลัง nor เสมอเพียงแต่ไม่มีเครื่องหมายคำถามเพราะมีความหมายเป็นประโยคปฏิเสธไม่ใช่ประโยคคำถาม ดังตัวอย่างประโยคที่ 2.2

2 คำเชื่อม yet มีความหมายเหมือนกับ but และใช้แทนกันได้ดูตัวอย่างข้อที่ 4.1

3 คำเชื่อม or ที่ใช้ในประโยคความรวมไม่ได้แปลว่าหรือเหมือนในการทำหน้าที่เชื่อมคำต่างๆไปแต่มีความหมายว่า มิฉะนั้น หรือมิฉะนั้น คือหมายถึงเป็นการเจาะจงแกมบังคับบ่งบอกโดยให้เลือกว่าต้องทำอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้นดังตัวอย่างในประโยคที่ 5.1

4 สำหรับคำเชื่อม for แม้ว่าแปลว่า เพราะ แต่ก็มีอาจใช้ตอบความหมายของประโยคคำถาม why ได้ หากจะใช้คำขึ้นต้นตอบประโยคคำถาม why ให้ใช้คำว่า because

5 คำเชื่อมทุกคำที่กล่าวมาเมื่อทำหน้าที่นี้ในประโยคความรวมต้องมีเครื่องหมายคอมมาอยู่ข้างหน้าเสมอ

2. การใช้คำเชื่อมประเภทคู่ (Correlative conjunction)

คำเชื่อมประเภทคู่มีอยู่ทั้งหมดสี่คู่และสามารถใช้เชื่อมประโยคความเดี่ยวสองประโยคให้เป็นประโยคความรวมได้ คำเชื่อมประเภทคู่นี้มีความหมายและวิธีใช้คล้ายกับคำเชื่อมประเภทคำเดี่ยว หรือ Coordinate conjunction แต่ต่างกันที่คำเชื่อมประเภทคู่ หรือ Correlative conjunction นี้มีลักษณะเป็นคู่และต้องใช้เป็นคู่ไม่ใช่เป็นคำศัพท์เพียงคำเดียวอย่าง Coordinate conjunction ดูตัวอย่างคำเชื่อมประเภทคู่และวิธีการใช้ได้ด้านล่างครับ

คำเชื่อมประเภทคู่ (Correlative conjunction)

1 Both...and (ทั้ง...และ)

2 either...or (ถ้าไม่...มิฉะนั้น)

3 neither...nor (ไม่ใช่ทั้งสอง)

4 not only...but (also) (ไม่เพียง...เท่านั้น ...แต่)

การใช้คำเชื่อมประเภทคู่ (Correlative conjunction)

1 Both my boyfriend and I will surely be at your birthday party tomorrow.

(พรุ่งนี้ ฉันกับแฟนจะไปงานวันเกิดของคุณแน่นอน)

2 They are talking about both when the party should be held and where it should take place. (พวกเขากำลังคุยกันว่าจะจัดงานเลี้ยงเมื่อไหร่และที่ไหนดี)

3 Either you go away, or I will call a police.

(คุณจะไปห่างๆจากฉัน หรือจะให้ฉันโทรเรียกตำรวจ)

4 Neither has she visited his parents, nor has he called them at all.

(หล่อนไม่เคยมาเยี่ยมพ่อแม่และไม่เคยโทรหาเลย)

5 Not only does Jack love Rose, but he also gives her everything.

(แจ๊คไม่เพียงแต่รักโรสแต่เขายังให้ทุกอย่างกับเธอด้วย)

ข้อควรจำสำหรับการใช้คำเชื่อมประเภทคู่

1 Both...and ใช้เชื่อมข้อความที่คล้ายตามกันหรือเป็นไปในทิศทางเดียวกันคล้ายกับ and แต่เชื่อมได้เฉพาะคำกับคำและวลีกับวลีโดยไม่สามารถใช้เชื่อมระหว่าง Independent clause ได้ดังตัวอย่างประโยคที่ 1, 2

2 either....or ใช้ในความหมายว่าให้เลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่งเหมือนกับ or ดังตัวอย่างประโยคที่ 3

3 neither....nor ใช้เชื่อมข้อความคล้ายตามกันเหมือนกับ nor แต่ต่างกันที่ใช้เป็นคำเชื่อมระหว่างประโยคปฏิเสธหรือ negative-clause เท่านั้นและต้องเปลี่ยนโครงสร้างประโยคให้เป็นแบบ yes/no question ทั้งสองประโยค เมื่อใช้ เชื่อมในประโยคจะมีความหมายเป็นปฏิเสธแต่ไม่มีคำปฏิเสธ not อยู่ในประโยคเพราะ neither....nor มีความหมายเป็นปฏิเสธหรือมีความหมายว่าไม่อยู่ในตัวแล้ว ดังตัวอย่างประโยคที่ 4

4 not only....but (also) ใช้เชื่อมข้อความที่คล้ายตามกันเหมือนกับ and แต่จะมีลักษณะเป็นทางการกว่า และมักใช้เมื่อต้องการย้ำความสำคัญของ ประโยคที่ 2 และต้องเปลี่ยนโครงสร้างในประโยคแรกเป็นรูป yes/no question ด้วย ดังตัวอย่างประโยคที่ 5

5 การใช้คำเชื่อมประเภทคู่ในภาษาอังกฤษจะต้องมีเครื่องหมายค่อมมาคั่นระหว่างประโยคแรกกับประโยคหลังเสมอโดยเครื่องหมายค่อมมาจะอยู่หน้าคำเชื่อมคำหลังที่ขึ้นต้นประโยคหลังดังตัวอย่างประโยคที่ 3-5 ยกเว้นคำเชื่อมประเภทคู่ Both....and ที่ไม่ต้องมีเครื่องหมายค่อมมาคั่นเพราะคำเชื่อมคู่นี้ใช้เชื่อมคำกับคำและวลีกับวลีเท่านั้นไม่สามารถใช้เชื่อมประโยคกับประโยคได้ดังได้กล่าวมาแล้วตอนต้น

3. การใช้คำเชื่อมประเภทกริยาวิเศษณ์ (Conjunctive Adverb)

คำเชื่อมประเภทกริยาวิเศษณ์หรือ Conjunctive Adverb คือกลุ่มคำกริยาวิเศษณ์จำนวนหนึ่งที่นอกจากทำหน้าที่เป็นคำกริยาวิเศษณ์ได้แล้วยังสามารถนำมาใช้เชื่อมระหว่างประโยคความเดียวสองประโยคให้เป็นประโยคความรวมได้ แต่ที่จริงแล้วคำเชื่อมประเภทนี้จะมีความคล้ายคลึงกับคำเชื่อมประเภทคำเดี่ยวหรือ Coordinate conjunction ที่ผู้เขียนเคยนำเสนอไว้แล้วใน

บทความครั้งก่อนๆ แต่ต่างกันที่คำเชื่อมประเภทกริยาวิเศษณ์นี้จะใช้ในภาษาเขียนที่มีลักษณะเป็นทางการมากกว่าคำเชื่อมและการใช้คำเชื่อมดังกล่าวได้ต่อไปนี้ครับ

การใช้คำเชื่อมประเภทกริยาวิเศษณ์ (Conjunctive Adverb)

1 Besides, furthermore, moreover, in addition (ทั้งหมดนี้มีความหมายคล้ายกับ and คือให้ข้อมูลเพิ่มเติม) ตัวอย่างเช่น

She can't really go out with you; besides, she has to get up early.

(เธอไม่อาจออกไปกับคุณได้จริงๆ นอกจากนั้นเธอต้องตื่นเช้าเสียด้วยซี)

2 Otherwise, instead (มีความหมายคล้ายกับ or คือให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง) ตัวอย่างเช่น

Shut the door; otherwise, we will get too cold to study in the class.

(ปิดประตูเสียเถอะมิฉะนั้นจะหนาวเกินไปจนเรียนกันไม่ได้)

3 However, nevertheless, nonetheless, still, on the contrary, on the other hand (มีความหมายขัดแย้งกับประโยคก่อนหน้าหรือมีความหมายตรงกันข้ามกันคล้ายกับ but, yet) ตัวอย่างเช่น

It rains heavily; however, she insists to go out to see him.

(ฝนตกหนักมากอย่างไรก็ตามเธอยืนยันกรานที่จะออกไปพบเขาให้ได้)

4 Likewise, similarly, in the same way (ใช้เมื่อต้องการกล่าวถึงสิ่งที่มีลักษณะคล้ายกันกับประโยคก่อนหน้า) ตัวอย่างเช่น

He gets up early every morning; likewise, his brother must do.

(เขาตื่นเช้าทุกวันน้องชายของเขาก็เช่นกัน)

5 In fact, as a matter of fact (ใช้เมื่อต้องการเน้นย้ำถึงสิ่งที่กล่าวไปแล้วในประโยคก่อนหน้า) ตัวอย่างเช่น

The movie was very exciting; in fact, it was the funniest one we have ever seen.

(หนังเรื่องนั้นชวนตื่นเต้นมากอันที่จริงเป็นหนังที่สนุกที่สุดเท่าที่พวกเราเคยดูมา)

6 For example, for instance (ใช้เมื่อต้องการยกตัวอย่างอธิบายถึงประโยคที่กล่าวไปแล้วก่อนหน้า) ตัวอย่างเช่น

She is a good daughter; for example, she always helps her parents.

(เธอเป็นลูกสาวที่ดี ตัวอย่างเช่นเธอช่วยพ่อแม่เสมอ)

7 Accordingly, consequently, hence, therefore, thus, as a result (ใช้เมื่อต้องการกล่าวถึงผลลัพธ์ที่เกิดจากประโยคก่อนหน้าคล้ายกับ so) ตัวอย่างเช่น

He worked very hard; as a result, he got 8 A's last semester.

(เทอมที่แล้วเขาขยันเรียนมากผลก็คือเขาได้ A ห้าวิชา)

ข้อควรจำสำหรับการใช้คำเชื่อมประเภทกริยาวิเศษณ์

1 คำเชื่อมประเภทกริยาวิเศษณ์นอกใช้เชื่อมประโยคความเดียวสองประโยคเข้าด้วยกันให้เป็นประโยคความรวมแล้วยังสามารถใช้เป็นคำกริยาวิเศษณ์ที่ขยายกริยาหรือขยายประโยคได้อีกด้วย

2 เมื่อใช้คำเชื่อมประเภทกริยาวิเศษณ์เชื่อมระหว่างประโยคความเดียวสองประโยคให้เป็นประโยคความรวมต้องใส่เครื่องหมายดังในประโยคตัวอย่างข้างบนเสมอ

Exercise 3

Instruction:

A. Insert commas and coordinating conjunction (for, and, nor, but, or, yet, so) when appropriate to complete the sentences.

1. My favorite desserts include cookies, cheesecake ____ tiramisu.
2. I wanted to spend my entire summer reading books _____ I had to get a job.
3. I finished my homework _____ my mom let me go outside.
4. I could not play outside _____ I had to study for a test.
5. I want to eat at the new Chicago pizza joint _____ at a steakhouse.

B. Use the word (either/or, neither/nor, not only/but also) to choose the correct conjunction for each sentence.

1. Neither my mother _____ my father will be able to attend the party on Sunday.
2. _____ did Jane fall in the mud but also she tore her jacket.
3. _____ you pay me back you buy me dinner tonight.
4. _____ the seventh grade class the eighth grade raised enough money.
5. _____ was the flight delayed the airline lost our luggage.

C. Use the word (nevertheless, however, otherwise, as a result, therefore, on the other hand, consequently, in contrast, similarly) to choose the correct conjunctive adverbs for each sentence.

1. My parents and I wanted to go for a walk; _____, it started to rain and we stayed at home.
2. He has studied Polish since December 2000; _____ he still has some difficulties in communicating.
3. I was very tired. _____, I went to bed.
4. Monica helped me in my bad situation. She is, _____, my friend.
5. He is a very stupid man; _____, his brother is very clever.

Reference

- Azar, Betty Schramper (1993). **Understanding and Using English Grammar**.
Chartbook: A Reference Grammar. 2nd Edition. Englewood Cliffs, New
Jersey: Prentice-Hall.
- Brieger, Nick and Comfort, Jeremy (1992). **Language Reference for Business English:
Grammar, Functions, and Communication Skills**. Hertfordshire: Prentice
Hall International (UK).
- Collins Cobuild English Grammar (1990). London: Collins.
- McClelland, Lorraine Dubois and Marcotte, Patricia Hale (2007). **Writing Matters!** 1st
Edition,
International Edition. Singapore: McGraw-Hill.
- Murphy, Raymond (1996). **Essential Grammar in Use: a self-study reference and
practice book for elementary students of English: with answers**.
Cambridge: Cambridge University Press.
- Quirk, R., Greenbaum, S., Leech, G. and Svartvik, J. (1985). **A Comprehensive
Grammar of the English Language**. London: Longman Group.
International Edition. Singapore: McGraw-Hill.

บทที่ 4

Complex Sentence: Noun Clause (ประโยคความซ้อน: นามานุประโยค)

Complex Sentence: Noun Clause คือ ประโยคย่อยทำหน้าที่เหมือนคำนามหนึ่งคำอาจเป็นประธานหรือกรรมก็ได้

Noun Clause

Noun Clause is sub clause that contains subject and predicate minimally.

It's function is as Noun.

It can function as a subject, complement and object, etc.

ในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษผู้ส่งสารได้แก่ผู้พูดหรือผู้เขียนอาจต้องการสื่อสารข้อความที่มีรายละเอียดการอธิบายหรือขยายความอยู่ในข้อความที่เป็นประโยคเดียวกันซึ่งไม่อาจใช้คำนามเพียงคำเดียวหรือกลุ่มคำนามได้ในกรณีดังกล่าวส่วนที่ทำหน้าที่เป็นคำนามในประโยคอาจอยู่ในรูปของประโยคอีกประโยคหนึ่งคือ มีภาคประธานและภาคแสดง จึงมีลักษณะเหมือนประโยคย่อย ที่ซ้อนอยู่ภายใน โดยใช้คำนำหน้าประโยคย่อยนี้เพื่อเชื่อมต่อกับประโยคใจความหลัก ประโยคย่อยที่ทำหน้าที่เหมือนคำนามดังกล่าวเรียกว่า noun clause ซึ่งทำหน้าที่ต่าง ๆ กันในประโยค โดยมีการใช้คำนำหน้าและสามารถลดรูปได้ นักศึกษาจึงควรเรียนรู้เพื่อให้สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ได้อย่างมีประสิทธิภาพดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. หน้าที่ของ Noun Clauses

Noun clause ทำหน้าที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ในตัวอย่างข้างล่างประโยค a มีคำนามหรือกลุ่มคำนาม (noun phrase) และประโยค b มี noun clause ในตำแหน่งเดียวกันกับประโยค a

1.1 Subject

a. His statement is correct.

b. *What he said* is correct.

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า *What he said* (สิ่งที่เขาพูด) ใน ประโยค b เป็นประโยคย่อย คือมีภาคประธาน *he* และภาคแสดง *said* โดยซ้อนอยู่ในประโยคอีกประโยคหนึ่งและทำหน้าที่เป็น ประธานของประโยคนั้น เทียบได้กับกลุ่มคำนาม *His statement* (คำพูดของเขา) ซึ่งเป็นประธานของประโยค a

1.2 Direct Object

a. We doubt his way of doing it.

b. We doubt *how he did it*.

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า *how he did it* เป็นประโยคย่อยซ้อนอยู่ในประโยค b โดยทำหน้าที่เป็นกรรมตรง เทียบได้กับกลุ่มคำนาม *his way of doing it* ในประโยค a

1.3 Indirect Object

a. He told the story to everyone.

b. He told the story to *whomever he met*

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า *whomever he met* เป็นประโยคย่อยซ้อนอยู่ในประโยค b โดยทำหน้าที่เป็นกรรมรอง เทียบได้กับกลุ่มคำนาม *everyone* ในประโยค a

1.4 Object of a Preposition

a. His relatives are curious about his living place.

b. His relatives are curious about *where he lives*.

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า *where he lives* เป็นประโยคย่อยซ้อนอยู่ในประโยค b โดยทำหน้าที่เป็นกรรมตามหลังบุพบท เทียบได้กับกลุ่มคำนาม *his living place* ในประโยค a

1.5 Subject Complement

a. The question is about the timing of parliament dissolution.

b. The question is (about) *when parliament will be dissolved*.

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า *when parliament will be dissolved* เป็นประโยคย่อยซ้อนอยู่ในประโยค b โดยทำหน้าที่เป็น ส่วนเสริมประธาน ที่ตามหลัง คำกริยา *BE* เทียบได้กับกลุ่มคำนาม *the timing of parliament dissolution* ในประโยค a

1.6 Object Complement

a. You may name him Sam.

b. You may name him *whatever you like*.

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า *whatever you like* เป็นประโยคย่อยซ้อนอยู่ในประโยค b โดยทำหน้าที่เป็น ส่วนเสริมกรรม เทียบได้กับ *Sam* ในประโยค a

1.7 Appositive

- a. Jack, the hero in the story, needs to prove his innocence.
- b. The fact *that he was not at the murder scene* needs to be proved.

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า *that he was not at the murder scene* เป็นประโยคย่อยซ้อนอยู่ในประโยค b โดยทำหน้าที่เป็น appositive เทียบได้กับกลุ่มคำนาม the hero in the story ในประโยค a

2. คำนำหน้า noun clause

Noun clause มีคำที่ใช้ นำหน้า เพื่อเชื่อมกับ main clause คำที่ใช้ นำหน้า ดังกล่าว แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มย่อยคือ

2.1 That

That นำหน้า noun clause ที่เป็นประโยคทั่วไปไม่ว่าจะเป็นประโยคบอกเล่า (affirmative statement) หรือประโยคปฏิเสธ (negative statement) ตัวอย่างเช่น

Affirmative statement: *That he will come* is certain. (การที่ *เขาจะมา* เป็นสิ่งแน่นอน)

Negative statement: Jane replied *that her boss would not be in tomorrow.*

(เจนตอบ ว่า *เจ้านายของเธอจะไม่อยู่พรุ่งนี้*)

คำว่า *that* มีความหมายว่า “ การที่ ” ในกรณีที่ noun clause เป็นประธานของคำกริยาใน main clause และ *that* มีความหมายว่า “ ว่า ” ในกรณีที่ noun clause เป็นกรรม ดังในตัวอย่างข้างต้น

อนึ่ง noun clause ที่นำหน้าด้วย *that* มีโครงสร้างของประโยคครบถ้วน การนำ *that* ไปวางข้างหน้า noun clause เป็นเพียงการเชื่อม noun clause กับ main clause

1) หน้าที่ของ noun clause ที่นำหน้าด้วย *that*

that สามารถใช้ นำหน้า noun clause ที่ทำหน้าที่เป็นประธาน กรรม ส่วนเสริมประธาน กรรมตามหลังบุพบทและ appositive ตัวอย่างเช่น

Subject: *That the majority of people in developing countries live in dire poverty* is true.

Object: The government believes *that the national economy will recover soon.*

Subject complement: His ambition was *that he wanted to become prime minister.*

Object of a preposition: The twins are similar in *that they love*

folk songs.

Appositive: The rumor *that there is a serpent in the Mae Kong River* may be true.

2) การละคำนำหน้า that

that ที่นำหน้า noun clause * ที่ทำหน้าที่บางหน้าที่ใน complex sentence สามารถจะละได้ในกรณี

ต่อไปนี้

กรณีที่เป็น object

We believe *(that) he told the truth.*

The police assured us *(that) the children would be found safe and sound.*

I wish *(that) I would win the first prize.*

กรณีที่ noun clause เป็น subject complement

The reason is *(that) he speaks English fluently.*

My opinion is *(that) you'd better stay home.*

ตามหลังคำคุณศัพท์

I am sure *(that) he can get a good job.*

They are afraid *(that) they cannot catch the 6 o'clock train.*

* (ในกรณีที่ noun clause เป็นประธาน ไม่สามารถละ that ได้)

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการใช้ that

Appositive noun clause จะนำหน้าด้วย that เท่านั้นและไม่มีกรละ that

The news *that she won the beauty contest* was published in the entire daily newspapers.

Noun clause ที่นำหน้าด้วย that ที่ใช้ตามหลังคำบุพบทมีเป็นจำนวนน้อย โดยที่คำบุพบทที่จะตามด้วย "that" clause มักตามหลังคำคุณศัพท์หรือคำกริยาที่แสดงความเหมือนกันหรือต่างกัน เช่น similar, alike, different, differ

John and his brother are *alike in that they enjoy folk music.*

The two girls *differed in that one was quiet while the other was talkative.*

Noun clause ที่นำหน้าด้วย that ไม่สามารถใช้เป็นกรรมรองหรือส่วนเสริมกรรมได้

That ที่นำหน้า noun clause ที่ทำหน้าที่ประธานของประโยค สามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างโดยใช้ impersonal pronoun “it” นำหน้าประโยคแล้วนำ noun clause ไปไว้ท้ายประโยคได้

That he showed up at the party was a great surprise.

It was a great surprise *that he showed up at the party*.

2.2 Wh -words

wh -words ใช้นำหน้าข้อความที่เป็นลักษณะการถามข้อมูล เช่น

I doubt *why you want statistical figures* .

หน้าที่ของ noun clause ที่นำหน้าด้วย wh-words

noun clause ที่นำหน้าด้วย wh -words อยู่ในตำแหน่งของคำนามในประโยคได้ทุกตำแหน่ง

ยกเว้น appositive โดย noun clause ที่นำหน้าด้วย wh -words มีหน้าที่ต่างๆดังนี้

Subject: *What he did* was a serious mistake.

Object: She told me *how I could raise more money for charity*.

Indirect object: The man enjoyed explaining his theory to *whoever was interested in it*.

Object of a preposition: The question of *when the election will be held* will be answered by the Election Committee tomorrow.

Subject complement: You are *what you eat*.

Object complement: People call him *whatever they like*.

wh-words ที่ใช้นำหน้า noun clause จะมีหน้าที่บางประการใน noun clause ดังนี้
who, whoever, whom, whomever ทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมใน noun clause

Whoever wins must treat us to lunch.

I want to know *who he has chosen to marry* .

whose คำนามที่ตามหลัง whose ทำหน้าที่เป็นประธาน กรรม กรรมตามหลังบุพบท และส่วนเสริมประธาน ใน noun clause

I asked *whose money was stolen*.

Tell me *whose book you are reading*.

John doubted in *whose house Jane lives*.

I want to know *whose book this is*.

what, whatever ทำหน้าที่เป็นประธาน กรรม และส่วนเสริมประธานใน noun clause

I'm afraid of *what will happen after that*.

What I did was acceptable.

I want to know *what her name is*.

You should give him *whatever he likes*.

which, whichever มักมีคำนามตามหลัง โดยทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมใน noun clause

I don't know *which brand is worth buying*.

It's half price for *whichever book you buy*.

You can choose *whichever you like*.

where, when, why, how ทำหน้าที่เป็นคำกริยาวิเศษณ์ ใน noun clause: **where, wherever** บอกสถานที่

Where he will stay has yet to be decided.

You should ask him *where he wants to stay*.

Wherever you go is the right place for me.

when, whenever บอกเวลา

You must find out *when he is due to arrive at the airport* .

We are interested in *when the conflict will be resolved*.

I don't care *whenever he does that*.

why บอกสาเหตุหรือเหตุผล

Why he went to China was not known.

Noppadol told the teacher *why he could not finish his assignment*.

how บอกกิริยาอาการ

Describe *how you felt at that time* .

How he was involved in the scandal needs to be investigated.

2.3 If/Whether (... or not)

ใช้นำหน้าข้อความที่เป็นลักษณะการถามว่าใช่หรือไม่ if ใช้ได้เฉพาะนำหน้า noun clause ที่เป็นกรรม เท่านั้น ส่วน whether ใช้ได้ทุกกรณี

I wanted to know if/whether I could accompany him.

He asked if/whether or not he could take a day off.

There is no answer to whether the political turmoil will end soon.

Whether our team will win or not depends on luck.

ข้อสังเกต whether จะมี or not ตามหลังทันที ต่อท้ายประโยค หรือไม่มีก็ได้ แต่ if ไม่สามารถ มี or not ตามหลังทันทีได้

I wonder whether or not the weather will be fine on the day of our departure.

I wonder if/whether the weather will be fine on the day of our departure or not .

I wonder if/whether the weather will be fine on the day of our departure.

3. การลดรูป noun clause

Noun clause สามารถลดรูปเป็นกลุ่มคำต่าง ๆ ได้ดังนี้

3.1 การลดรูป noun clause ที่นำหน้าด้วย **that** เป็น noun phrase
noun clause ที่นำหน้าด้วย **that** ลดรูปเป็น noun phrase โดยมีวิธีการลดรูป คือ

1) ให้เปลี่ยนคำกริยาให้เป็นคำนามและคำกริยาวิเศษณ์ให้เป็นคำคุณศัพท์ ถ้าประธานเป็นชื่อเฉพาะให้ใช้ 's

ประโยคที่ใช้ noun clause	วิธีการลดรูป noun clause เป็น noun phrase
<i>That Tom behaved well</i> made his parents happy.	<i>That Tom behaved well</i> made his parents happy. <i>Tom's good behavior</i> made his parents happy.

แต่ถ้าเป็นคำสรรพนามให้ใช้คำคุณศัพท์ที่แสดงความเป็นเจ้าของ (possessive adjective) และตัด **that** ออก

ประโยคที่ใช้ noun clause	วิธีการลดรูป noun clause เป็น noun phrase
They know <i>that he desires to marry her soon.</i>	They know <i>That he desires to marry her soon.</i> They know his <i>desire to marry her soon.</i>

2) ในกรณีที่ใน noun clause มีโครงสร้าง เป็น S + linking verb + ADJ ให้เปลี่ยนคำคุณศัพท์ เป็นคำนามและใช้คำคุณศัพท์ที่แสดงความเป็นเจ้าของซึ่งมาจากประธานและกริยาเชื่อมในประโยคเดิมนำหน้า

ประโยคที่ใช้ noun clause	วิธีการลดรูป noun clause เป็น noun phrase
<i>That he is insincere</i> is well known.	<i>That he is insincere</i> is well known. <i>His insincerity</i> is well known.

3) ในกรณีที่ไมระบุเฉพาะเจาะจงว่าประธานเป็นใครตั้งในตัวอย่างข้างล่างซึ่งมี one เป็นประธานของคำกริยาใน noun clause สามารถตัดประธานออกได้

ประโยคที่ใช้ noun clause	วิธีการลดรูป noun clause เป็น noun phrase
<i>That one is ignorant of school regulations</i> is not an excuse to violate them.	<i>That one is ignorant of school regulations</i> is not an excuse to violate them. <i>Ignorance of school regulations</i> is not an excuse to violate them.

4) ในกรณีที่ noun clause ตามหลังคำคุณศัพท์ เมื่อลดรูปเป็น noun phrase ต้องมี คำบุพบท หลังคำคุณศัพท์ ซึ่งจะใช้คำบุพบทคำใดขึ้นอยู่กับคำคุณศัพท์นั้น

ประโยคที่ใช้ noun clause	วิธีการลดรูป noun clause เป็น noun phrase
I'm sure <i>that I will succeed in climbing the mountain.</i>	I'm sure <i>that I will succeed in climbing the mountain.</i> I'm sure of <i>my success in climbing the mountain.</i>

3.2 การลดรูป noun clause ที่นำหน้าด้วย that เป็น gerund

Noun clause ที่นำหน้าด้วย that ลดรูปเป็น gerund phrase ได้ โดยมีวิธีการลดรูปดังนี้

1) หากประธานใน main clause และใน object noun clause เป็นตัวเดียวกัน ให้นำคำกริยาใน noun clause มาเปลี่ยนเป็น gerund

ประโยคที่ใช้ noun clause	วิธีการลดรูป noun clause เป็น gerund
I forgot <i>that I had given her permission.</i>	I forgot <i>that I had given her permission.</i> I forgot having <i>given her permission.</i>
Kenny denied <i>that he cheated on the examination.</i>	Kenny denied <i>that he cheated on the examination.</i> Kenny denied <i>cheating on the examination.</i>

หมายเหตุ หากประธานใน main clause และใน object noun clause ต่างกัน มักจะไม่ลดรูป noun

Clause เพราะความหมายอาจแตกต่างไปจากเดิม

The chairperson accepted that the committee performed poorly.

ประธานคณะกรรมการยอมรับว่าคณะกรรมการทำงานไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ (เน้นไปที่คณะกรรมการไม่ดี)

The chairperson accepted the committee's poor performance.

ประธานคณะกรรมการยอมรับการไม่มีประสิทธิภาพของคณะกรรมการ (เน้นไปที่การทำงานไม่ดี)

2) ในกรณีของ subject noun clause ให้นำคำกริยามาเปลี่ยนเป็น gerund และใช้ 's ในกรณีที่ประธานเป็นชื่อเฉพาะหรือใช้คำคุณศัพท์ที่แสดงความเป็นเจ้าของแทนประธานที่เป็นคำสรรพนาม

ประโยคที่ใช้ noun clause	วิธีการลดรูป noun clause เป็น gerund
<i>That Tom came late</i> made him unable to finish the examination on time.	<i>That Tom came late</i> made him unable to finish the examination on time. <i>Tom's coming late</i> made him unable to finish the examination on time.
<i>That he came late</i> resulted in him being unable to finish the examination on time.	<i>That he came late</i> resulted in him being unable to finish the examination on time. <i>His coming late</i> resulted in him being unable to finish the examination on time.

3) ในกรณีที่ เป็น subject noun clause ซึ่งมีประธานเป็นบุคคลทั่วไปหรือ we, they, you และ one ให้เปลี่ยนคำกริยาเป็น gerund ได้โดยไม่จำเป็นต้องใช้คำคุณศัพท์ที่แสดงความเป็นเจ้าของนำหน้า

ประโยคที่ใช้ noun clause	วิธีการลดรูป noun clause เป็น gerund
<i>That we sign the contract</i> is vital to our company's survival.	<i>That we sign the contract</i> is vital to our company's survival. <i>Signing the contract</i> is vital to our company's survival.

3.3 การลดรูป noun clause เป็น infinitive

1) noun clause นำหน้าด้วย that ที่ทำหน้าที่กรรมของคำกริยาใน main clause สามารถลดรูปเป็น infinitive ได้

ประโยคที่ใช้ noun clause	วิธีการลดรูป noun clause เป็น infinitive
He claimed <i>that he had lived on this land for 20 years.</i>	He claimed <i>that he had lived on this land for 20 years.</i>

	He claimed to <i>have lived on this land for 20 years.</i>
It's time <i>that we went home.</i>	It's time <i>that we went home.</i> It's time <i>for us to go home.</i>

2) noun clause ที่นำหน้าด้วย wh-word หรือ whether ลดรูปเป็น infinitive phrase ได้ในกรณีที่ noun clause มีประธานเป็นบุคคลทั่วไปหรือ you, we และ one และมี modal แสดงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ในการลดรูปยังใช้ wh-word ที่เป็น คำนำหน้าและเปลี่ยนคำกริยาให้เป็น infinitive

ประโยคที่ใช้ noun clause	วิธีการลดรูป noun clause เป็น infinitive
She asked the referee <i>who should be declared the winner.</i>	She asked the referee <i>who should be declared the winner.</i> She asked the referee <i>who was to be declared the winner.</i>
Tell me <i>how you can fix the oven.</i>	Tell me <i>how you can fix the oven.</i> Tell me <i>how to fix the oven.</i>
<i>What we should do</i> depends on the situation.	<i>What we should do</i> depends on the situation. <i>What to do</i> depends on the situation.

Exercise 4

Combine each set of Simple Sentences into one Complex Sentence
by using a Noun Clause:

1. He will get good marks. It is certain. (That)

.....

2. God is omnipresent. All religions teach it. (That)

.....

3. The two students quarreled. I want to know the reason. (Why)

.....

4. She may be innocent. I don't know. (Whether)

.....

5. You are a liar. This is known to all. (That)

.....

6. We must love the poor. Gandhi taught us so. (That)

.....

7. I shall be back on Sunday. I expect this. (That)

.....

8. Where has he gone? Do you know? (Where)

.....

9. Someone stole my money. I don't know him. (Who)

.....

10. He was innocent. This was his statement. It was wrong. (That)

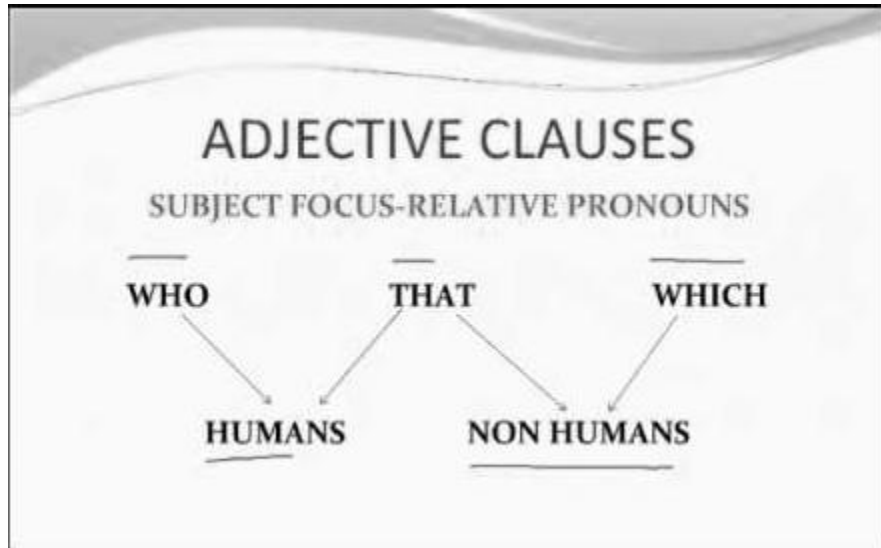
.....

Reference

- เชาวน์ เชนงเดช. **English Grammar Section II**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เอดิสันเพรส โปรดักส์ จำกัด, 2538.
- ลินดา เจน. **Propositions**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ โอ. เอส. พรินติ้งเฮาส์, 2533.
- อุดม วิโรตม์สิขิตติ์,ศ.ดร. และคณะ. **Fundamental English II**.พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2533.
- Domalin, A. Leuschel และคณะ. **Reading English II**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2533.
- Preechar Svivalai. **English Essentials**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, 2537.

บทที่ 5

Complex Sentences: Adjective Clauses (ประโยคความซ้อน: คุณานุประโยค)



Complex Sentence: Adjective clause คือ ประโยคย่อยทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์ขยายนาม หรือขยายคำเสมือนนามได้เช่นเดียวกับกับ Adjective ธรรมดา แต่การขยายด้วย Adjective Clause จะทำให้ข้อความหนักแน่นยิ่งขึ้น มากกว่าการขยายด้วย Adjective ธรรมดา ในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ผู้ส่งสารได้แก่ผู้พูดหรือผู้เขียนอาจต้องการสื่อสารข้อความที่มีรายละเอียดการอธิบาย หรือขยายคำนามในประโยคโดยไม่อาจใช้เพียงคำหรือกลุ่มคำคุณศัพท์ได้ ในกรณีดังกล่าวส่วนที่ทำหน้าที่เป็นคำคุณศัพท์ขยายคำนามในประโยคอาจอยู่ในรูปของประโยคอีกประโยคหนึ่งคือมีภาคประธานและภาคแสดง จึงมีลักษณะเหมือนประโยคย่อยๆ ที่ซ้อนอยู่ในประโยคหลัก โดยใช้คำนำหน้าประโยคย่อยนี้เพื่อเชื่อมต่อกับประโยคหลัก ประโยคย่อยที่ทำหน้าที่เหมือนคำคุณศัพท์ขยายคำนามในประโยคหลักดังกล่าวเรียกว่า adjective clause ซึ่ง adjective clause นี้มีเรื่องที่นักศึกษาควรรู้เพื่อให้สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพได้แก่

1. หน้าที่ของ adjective Clause

Adjective clause ทำหน้าที่ขยายคำนามหรือสรรพนามที่มาข้างหน้า โดยอาจใช้ชี้เฉพาะคำนามที่มาข้างหน้าหรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำนามที่มาข้างหน้า

The snake **which is lying near the horse stable** has killed the cow.

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า which is lying near the horse stable เป็น adjective clause ซึ่งทำหน้าที่ขยายคำนาม the snake ในประโยคหลัก The snake has killed the cow. โดย adjective clause นี้ ชี้เฉพาะ ว่า งูตัวไหนที่ทำให้วัวตาย

Mrs. Jones, **who lives next door**, has just donated her blood to the Red Cross.

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า who lives next door เป็น adjective clause ซึ่งทำหน้าที่ขยายคำนาม Mrs. Jones ในประโยคหลัก Mrs. Jones has just donated her blood to the Red Cross. โดย adjective clause นี้ ให้ข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับ Mrs. Jones ว่าอาศัยอยู่บ้านหลังถัดไป

2. คำนำหน้า adjective clause

Adjective clause จะมี relative pronoun หรือ relative adverb นำมาข้างหน้า ดังนั้น adjective clause จึงมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “relative clause”

2.1 คำที่ใช้เชื่อม adjective clause กับคำนามหรือสรรพนามที่มาข้างหน้ามีดังนี้

1) Relative Pronouns

who, whom, whose ใช้แทนคน

which ใช้แทนสัตว์และสิ่งของ

that ใช้แทนได้ทั้ง คน สัตว์ และสิ่งของ

2) Relative Adverbs

where ใช้แทนสถานที่

when ใช้แทนเวลา

why ใช้แทนเหตุผล

ต่อไปนี้จะใช้เครื่องหมาย สีและการขีดเส้นใต้แสดงให้เห็นว่า adjective clause ที่นำหน้าด้วยคำเชื่อมเหล่านี้ทำหน้าที่ขยายคำนามใดในประโยค เช่น

The snake **which is lying near the horse stable** has killed the cow.

แสดงว่า which is lying near the horse stable (ซึ่งนอนอยู่ใกล้คอกม้า) ขยายคำนาม snake เพื่อระบุว่าเป็นงูตัวใดที่ฆ่าวัว

2.2 การใช้คำนำหน้า adjective clause มีหลักดังนี้

1) Relative Pronouns

who, whom, whose ใช้แทนคำนามข้างหน้าที่เป็นคน

who ใช้เป็นประธานของคำกริยาใน adjective clause

The manager **who gives his workers democratic supervision** is popular.

The government will give assistance to the garment workers **who were laid off**.

whom ใช้เป็นกรรมของคำกริยาหรือคำบุพบทใน adjective clause ใช้แทนเหตุผล

A secretary whom the company has just employed graduated from an open university.

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า whom เป็นกรรมของกริยา has just employed ใน adjective clause ซึ่งทำหน้าที่ขยายคำนาม a secretary ในประโยคหลัก A secretary graduated from an open university. ในที่นี้ หมายความว่า เลขานุการ คนที่บริษัทเพิ่งจ้าง จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเปิด

The students **to whom the teacher gave grade A** were very delighted.

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า whom เป็นกรรมของบุพบท to ใน adjective clause ซึ่งทำหน้าที่ขยายคำนาม the students ในประโยคหลัก The students were delighted. ในที่นี้ หมายความว่า นักศึกษา พวกที่อาจารย์ให้เกรดเอ ดีใจเป็นอย่างมาก

Whose ใช้แสดงความเป็นเจ้าของระหว่างคำนามที่มาข้างหน้าและคำนามที่อยู่ข้างหลัง
whose

The movie director **whose son was ordained yesterday** is seriously ill.

The 26-year-old woman **whose car was not working** called for help.
ปกติจะใช้ whose กับคำนามข้างหน้าที่เป็นคน แต่หากใช้อย่างไม่เป็นทางการ ก็สามารถใช้กับสัตว์หรือสิ่งของได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมักใช้กับชื่อประเทศหรือเรือเดินสมุทร

Thailand, **whose trade volume has been increasing**, has been affected by the political unrest.

Which ใช้แทนคำนามข้างหน้าที่เป็นสัตว์และสิ่งของ โดยทำหน้าที่เป็นประธานหรือกรรมใน adjective clause

The car **which is parked there** was stolen from the neighborhood nearby.

The dog **which she is raising as a pet** was a homeless dog.

that ใช้แทนได้ทั้งคน สัตว์ และสิ่งของ โดยทำหน้าที่เป็นประธานหรือกรรมของคำกริยาใน adjective clause โดยปกตินิยมใช้ that เมื่อคำนามที่อยู่ข้างหน้ามีคำคุณศัพท์แสดงการเปรียบเทียบขั้นสูงสุดหรือคำคุณศัพท์บอกลำดับที่มาขยายคำนามนั้น

Mr. Williams was the first English speaker **that taught our class**.

Suda is the most lenient teacher **that I have ever seen**.

ข้อสังเกต

1. adjective clause ที่นำหน้าด้วย that และ that นั้นทำหน้าที่เป็น object of a preposition จะต้องไม่ใช่คำบุพบทหน้า that แต่สามารถใช้คำบุพบทตามหลังคำที่ต้องใช้กับคำบุพบทนั้นภายใน adjective clause ได้

The book **that you are talking about** is missing from the library.

2. เมื่อใช้ that นำหน้า adjective clause จะไม่ใช่เครื่องหมาย comma (,) คั่นระหว่าง adjective clause กับคำนามที่ขยาย

Bob is the athlete **that I admire most**.

preposition + whom

preposition + which

คำบุพบทสามารถวางไว้หน้า whom และ which ได้หากทั้งสองคำทำหน้าที่ object of a preposition ใน adjective clause

The man in whom I have most trust is my father.

ประโยคตัวอย่างสามารถแยกได้เป็น 2 ประโยคย่อยและนำมารวมกันได้ดังนี้

a. The man is my father.

b. I have most trust in him.

The man in whom I have most trust is my father.

หรือ The man whom I have most trust in is my father.

Thailand is in a situation in which it is essential to have unity.

ประโยคตัวอย่างสามารถแยกได้เป็น 2 ประโยคย่อยและนำมารวมกันได้ดังนี้

a. Thailand is in a situation.

b. It is essential to have unity in this situation.

Thailand is in a situation in which it is essential to have unity.

2) Relative Adverbs

where ใช้แทนคำนามที่บอกสถานที่ ทำหน้าที่เป็นคำกริยาวิเศษณ์ใน adjective clause (มาจาก preposition + which)

The university where my brother is studying is on the next street.

ประโยคตัวอย่างสามารถแยกได้เป็น 2 ประโยคย่อยและนำมารวมกันได้ดังนี้

a. The university is on the next street.

b. My brother is studying at the university.

The university which my brother is studying at is on the next street.

The university at which my brother is studying is on the next street.

The university where my brother is studying is on the next street.

The factory where he works is far from the city.

ประโยคตัวอย่างสามารถแยกได้เป็น 2 ประโยคย่อยและนำมารวมกันได้ดังนี้

a. The factory is far from the city.

b. He works at the factory.

The factory which he works at is far from the city.

The factory at which he works is far from the city.

The factory where he works is far from the city.

when ใช้แทนคำนามที่บอกเวลาซึ่งทำหน้าที่เป็นคำกริยาวิเศษณ์ใน adjective clause

It was in March 2010 when the red-shirted people started their rally.

ประโยคตัวอย่างสามารถแยกได้เป็น 2 ประโยคย่อยและนำมารวมกันได้ดังนี้

a. It was in March 2010.

b. The red-shirted people started their rally in March 2010.

It was in March 2010 in which the red-shirted people started their rally.

It was in March 2010 when the red-shirted people started their rally.

It's 5 o'clock when the meeting will begin today.

ประโยคตัวอย่างสามารถแยกเป็น 2 ประโยคย่อยและนำมารวมกันได้ดังนี้

a. It's 5 o'clock.

b. The meeting will begin at 5 o'clock today.

It's 5 o'clock at which the meeting will begin today.

It's 5 o'clock when the meeting will begin today.

why ใช้แทนคำนามที่บอกเหตุผล ทำหน้าที่เป็นคำกริยาวิเศษณ์ใน adjective clause

Give me a reason why you don't like the Prime Minister.

ประโยคตัวอย่างสามารถแยกเป็น 2 ประโยคย่อยและนำมารวมกันได้ดังนี้

a. Give me a reason.

b. You don't like the Prime Minister for this reason.

Give me a reason for which you don't like the Prime Minister.

Give me a reason why you don't like the Prime Minister.

I know some reasons why few people have supported him.

ประโยคตัวอย่างสามารถแยกเป็น 2 ประโยคย่อยและนำมารวมกันได้ดังนี้

a. Few people have supported him.

b. I know some reasons for this.

I know some reasons for which few people have supported him.

I know some reasons why few people have supported him.

3. ประเภทของ adjective Clause แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่

3.1 Defining Clause

ใช้ชี้เฉพาะคำนามที่มาข้างหน้าว่าเป็นคนไหน สิ่งไหน อันไหนไม่ใช่เครื่องหมายใด ๆ
คั่นระหว่างคำนามกับ adjective clause ที่ตามมา

A letter which was in a pink envelope was one seeking for a donation to conserve wildlife.

The group of foreigners who visited our university was from Hawaii.

3.2 Non-defining Clause

ใช้ในการให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำนามที่มาข้างหน้า โดยมีเครื่องหมาย comma (,) คั่นระหว่างคำนามกับ adjective clause ที่ตามมา

His house, which is on Sukhumvit Road, is a two-stored house.

His wife, who teaches English at NIDA, got a Ph.D. from the USA.

ข้อสังเกต

1. ความแตกต่างของความหมายระหว่าง defining clause และ non-defining clause
จงอ่านประโยคคู่ต่อไปนี้

a. My son who is working at NIDA earned a Ph.D. from the USA.

ประโยค a. สื่อความหมายว่า ฉันมีลูกชายมากกว่าหนึ่งคน และมีอยู่คนหนึ่งที่ทำงานที่ NIDA

b. My son, who is working at NIDA, earned a Ph.D. from the USA.

ส่วนประโยค b. หมายความว่า ฉันมีลูกชายเพียงคนเดียว และลูกคนนี้ทำงานที่ NIDA

c. Somsiri, who has long hair, is absent today.

ส่วนประโยค c. สื่อความหมายว่า มีคนชื่อ สมิสิริเพียงคนเดียวในกลุ่มซึ่งทุกคนรู้ว่าเป็นใคร การบอกว่า เธอมีผมยาวเป็นเพียงการให้ข้อมูลเพิ่มเติมเท่านั้น

d. Somsiri who has long hair is absent today.

ส่วนประโยค d. มี adjective clause มาชี้เฉพาะคำนามที่มาข้างหน้า ในกรณีนี้สื่อความหมายว่า มีคนชื่อ สมิสิริ มากกว่าหนึ่งคนในกลุ่ม แต่คนที่ไม่มาคือ คนผมยาว

2. การใช้ non-defining clause สามารถใช้ได้กับคำนามทั่วไป (common noun) ที่ในบริบทได้มีการชี้เฉพาะก่อนหน้าประโยคนี้

Captain Boa is making an announcement to his passengers. The captain, who is 40 years old, graduated from France.

ประโยคแรกมีการกล่าวถึง Captain Boa ครั้งหนึ่งแล้ว ดังนั้น เมื่อกล่าวถึงกัปตันอีกครั้งในประโยคที่สอง จึงเป็นที่รู้กันว่าเป็นกัปตันคนเดิม adjective clause ที่มาขยาย the captain ในประโยคที่สองจึงเป็นการให้ข้อมูลเพิ่มเติมของกัปตันผู้นี้ ไม่ใช่การชี้เฉพาะว่าเป็นกัปตันคนใด

3. ห้ามใช้ that ใน non-defining clause

4. ไม่มีการละคำเชื่อมใน non-defining clause

3.3 Sentential Relative Clause ใช้ในการให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับทั้งข้อความ ไม่ใช่เฉพาะคำนามที่มาข้างหน้าและจะใช้ which นำหน้าเท่านั้น โดยมีเครื่องหมาย comma คั่นจาก main clause ที่มาข้างหน้า

Jane gave him a smile, which surprised him a great deal.

which surprised him a great deal เป็น adjective clause ขยายความใน main clause คือ Jane gave him a smile. ประโยคนี้หมายความว่า เจนยิ้มให้เขา ซึ่งทำให้เขาแปลกใจมาก

Jim got more money than other members in the team, which is not fair.

which is not fair เป็น adjective clause ขยายความใน main clause คือ Jim got more money than other members in the team. ประโยคนี้หมายความว่า จิมได้รับเงินมากกว่าสมาชิกคนอื่นๆ ในทีม ซึ่งไม่ยุติธรรมทั้งนี้ ไม่มี การละคำนำหน้า/คำเชื่อมใน sentential relative clause

4 การละคำนำหน้าใน adjective clause

คำนำหน้า/คำเชื่อม who, whom, which, that ใน adjective clause สามารถละได้ในกรณีต่อไปนี้

4.1 เมื่อทำหน้าที่เป็น direct object ใน defining clause

The dress (which) I like is now on sale.

which ทำหน้าที่ เป็นกรรมของกริยา like ใน adjective clause ที่มา ขยายคำนาม the dress ใน main clause คือ The dress is now on sale. ประโยคนี้หมายความว่า ชุด(ที่)ฉันชอบตอนนี้อยู่ในช่วงลดราคา

The person (that) we admire most is General Pathompong.

that ทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา admire most ใน adjective clause ที่มาขยายคำนาม the person ใน main clause คือ The person is General Pathompong. ประโยคนี้หมายความว่า บุคคล(ที่)ฉันชื่นชมมากที่สุด คือ พลเอกปฐมพงษ์

4.2 เมื่อทำหน้าที่เป็น object of a preposition ใน defining clause

The person with whom I talked about my study problem is a new director of the school.

whom ทำหน้าที่ เป็นกรรมของบุพบท with ใน adjective clause ที่มาขยายคำนาม the person ใน main clause คือ The person is a new director of the school. ประโยคนี้หมายความว่า บุคคล(ที่)ฉันคุยเรื่องปัญหาการเรียนด้วย คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนคนใหม่ จึงละคำ whom ได้ โดยเมื่อละ whom แล้ว บุพบท with ต้องอยู่ท้าย adjective clause นั้น ดังนี้

The person (whom) I talked about my study problem with is a new director of the school.

5. การลดรูป adjective clause

คำนำหน้า “who”, “which” และ “that” ที่ทำหน้าที่เป็นประธานของ adjective clause สามารถลดรูปเป็นกลุ่มคำต่าง ๆ ได้ โดยเมื่อลดรูปแล้วจะกลายเป็นกลุ่มคำนาม ดังนี้

5.1 Appositive Noun Phrase

5.2 Prepositional Phrase

5.3 Infinitive Phrase

5.4 Participial Phrase

5.1 Appositive Noun Phrase

Adjective clause ซึ่งมี who, which และ that เป็นประธาน สามารถลดรูปได้ หากหลัง who, which และ that มี BE และให้ตัด BE ออกด้วย เมื่อลดรูปแล้ว จะเป็น กลุ่มคำนาม ที่เรียกว่า appositive ดังนี้

ประโยคที่ใช้ adjective clause

วิธีการลดรูปเป็น appositive noun phrase

- Prof. Chakarin, who is my thesis adviser, will retire next year. Prof. Chakarin, who is my thesis adviser, will retire next year.
- Prof. Chakarin, my thesis adviser, will retire next year.
- His novel, which is entitled Behind the Picture, is very popular. His novel, which is entitled Behind the Picture, is very popular.
- His novel, Behind the Picture, is very popular.

5.2 Prepositional Phrase

Adjective clause ที่มี who, which และ that เป็นประธาน สามารถลดรูปได้ หากหลัง who, which และ that มีคำกริยาและบุพบท ที่ถ้าตัดคำกริยาแล้วเหลือแต่บุพบท ยังมีความหมายเหมือนเดิม ให้ตัดคำกริยาออกได้ เมื่อลดรูปแล้ว เป็นกลุ่มคำนามที่เรียกว่า prepositional phrase ดังนี้

ประโยคที่ใช้ adjective clause

วิธีการลดรูปเป็น appositive noun phrase

- The lady who is dressed in the national costume is a beauty queen.
- The lady who is dressed in the national costume is a beauty queen.
- The lady in the national costume is a beauty queen.

ในที่นี้ dressed in the national costume มีความหมายเหมือน in the national costume

- The football player who came from Brazil received a warm welcome from his fans in Thailand.
- The football player who came from Brazil received a warm welcome from his fans in Thailand.

- The football player from Brazil received a warm welcome from his fans in Thailand.

ในที่นี้ came from Brazil มีความหมายเหมือน from Brazil

5.3 Infinitive Phrase

รูป Adjective clause ที่มี who, which และ that สามารถลดรูปได้ หากข้างหลังมีกริยาใน

BE + infinitive with to เมื่อลดรูปแล้ว เป็นกลุ่มคำนามที่เรียกว่า infinitive phrase
 ดังนี้

ประโยคที่ใช้ adjective clause

วิธีการลดรูปเป็น appositive noun phrase

- He is the first person who is to be blamed for the violence yesterday .
- He is the first person who is to be blamed for the violence yesterday.
- He is the first person to be blamed for the violence yesterday.

- The researcher did not provide the specific statistics that can be used to test the hypothesis.
- The researcher did not provide the specific statistics that can be used to test the hypothesis.
- The researcher did not provide the specific statistics used to test the hypothesis.
- The researcher did not provide the specific statistics to test the hypothesis.

5.4 Participial Phrase

1) Present Participial Phrase

Adjective clause ซึ่งมี who เป็นประธาน สามารถลดรูปได้ หากหลัง who มีกริยาแท้
 ลดรูป

โดยตัด who และเปลี่ยนกริยาหลัง who เป็น present participle (V-ing)

ประโยคที่ใช้ adjective clause

วิธีการลดรูปเป็น appositive noun phrase

- The school students who visited the national museum were very excited.
- The school students who visited the national museum were very excited.
- The school students visiting the national museum were very excited.

- The two robbers who had escaped to Cambodia were arrested a week ago.

- The two robbers who had escaped to Cambodia were arrested a week ago.

- The two robbers having escaped to Cambodia were arrested a week ago.

- The earthquake victims who had been saved by the rescue team were sent to hospital immediately.

- The earthquake victims who had been saved by the rescue team were sent to hospital immediately.

- The earthquake victims having been saved by the rescue team were sent to hospital immediately.

2) Past Participial Phrase

Adjective clause ซึ่งมี which และ who เป็นประธาน สามารถลดรูปได้ หากหลัง which และ

who มีกริยาในรูป passive form (BE + past participle) ลดรูปโดยตัด which/who และ BE ออก เหลือแต่ past participle ดังนี้

ประโยคที่ใช้ adjective clause

วิธีการลดรูปเป็น appositive noun phrase

- The money which was lost during the trip was returned to its owner.

- The money which was lost during the trip was returned to its owner.

- The money lost during the trip was returned to its owner.

His father, who was sent by his company to New Zealand, developed lung cancer.
His father, who was sent by his company to New Zealand, developed lung cancer.

His father, sent by his company to New Zealand, developed lung cancer.

อย่างไรก็ตาม ทั้ง present participial phrase และ past participial phrase สามารถขยายนามโดยนำมาวางไว้หน้าคำนามได้ ดังนี้

Thailand is a country which exports rice.

Thailand is a rice-exporting country.

Passengers have to wait for trains which come late.

Passengers have to wait for late-coming trains.

This blouse which was made by hand is very expensive.

This hand-made blouse is very expensive.

The chairs which were slightly damaged were sent for repair.

The slightly damage chairs were sent for repair.

Exercise 5

**Combine two or more simple sentences into one complex sentence
by using an adjective clause**

1. My father will come from Delhi. I don't know the time. (When)

.....

2. The pen is mine. It is on the table. (Which)

.....

3. Ramesh is a good boy. He belongs to a good family. (Who)

.....

4. I have a dog. It is very faithful. (Which)

.....

5. We came upon a certain cottage. Here a shepherd was living with his family. (Where)

.....

6. The boy is standing there. He is my brother. (Who)

.....

7. He didn't come to school today. Do you know the reason? (Why)

.....

8. Will you give me the watch? It is on the table. (Which)

.....

9. I bought a pen a few days back. I have lost it. (Which)

.....

10. I bought a pen. It was costly. (Which)

.....

Reference

- Chaisri, S (1995). Effects of communicative grammar on achievement in English 011 of mathayomsuksa 4 students in Mathayom Watbungthonglang School. **Master's thesis**. Department of Education, Kasetsart University.
- Chantiyanon, W. (2010). Learning achievement of using word processor by constructivism theory for prathomsuksa 5. **Master's thesis**. Mahasarakham University.
- Chimwong, N. (2008). **Comparisons of Critical Thinking Abilities and Achievement in Mathematical Subject of Probability of Ninth-grade Students Learning by Constructivist Theory and Conventional Approach**. Mahasarakham University.
- Douglas, N. & Morgan, R. J. (2016). **World Link**, Third Edition: Developing English Fluency. (3rd ed.). U.S.
- Driver, R., & Bell. (1986). **Students Thinking and the Learning of Science; A Constructivist View**. School Science Review. 67(240), 443–456.

บทที่ 6

Complex Sentences: Adverb Clauses (ประโยคความซ้อน: วิเศษณานุประโยค)

Adverb Clauses

Have four main functions:

<u>Time</u>	<u>Cause and Effect</u>	<u>Contrast</u>	<u>Condition</u>
After	Because	Even	If
Before	Now that	though	Unless
When	Since	Although	Only if
While		Though	Whether or not
As		While	Even if
As soon as			In case
Since			
Until			

Complex sentence: Adverb clause คือ อะไร ตอบ Complex sentence: Adverb clause คือ Clause ที่ไปขยาย Verb ใน Main Clause โดยความหมาย complex sentence เป็นประโยคความซ้อนซึ่งประกอบด้วยประโยคย่อย 2 ประโยคขึ้นไป คือ ประโยคใจความหลัก (main clause) 1 ประโยคที่เป็นประโยคย่อยอิสระ (independent clause) ซึ่งอยู่ตามลำพังได้ และประโยคใจความรอง (subordinate clause) ที่เป็นประโยคย่อยไม่อิสระ (dependent clause) ซึ่งต้องพึ่งพา main clause

Subordinate clause เป็นประโยคย่อยที่ขึ้นต้นด้วยคำที่ใช้เชื่อมกับ main clause โดย subordinate clause แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ noun clause, adjective clause และ adverb clause

Subordinate clause ที่เป็น Adverb Clause

Adverb Clause คือ การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ผู้ส่งสารได้แก่ผู้พูดหรือผู้เขียนอาจต้องการสื่อสารข้อความที่มีรายละเอียด การอธิบาย หรือขยายคำกริยา คำคุณศัพท์ หรือคำกริยาวิเศษณ์ในประโยคโดยไม่อาจใช้คำกริยาวิเศษณ์เพียงคำเดียวหรือวลีเดียวได้ ในกรณีดังกล่าวส่วนที่ทำหน้าที่เป็นกริยาวิเศษณ์ในประโยคอาจอยู่ในรูปของประโยคอีกประโยคหนึ่ง คือมีภาคประธานและภาคแสดง จึงมีลักษณะเหมือนประโยคย่อยที่ซ้อนอยู่ในประโยคหลัก โดยใช้คำนำหน้าประโยคย่อยนี้เพื่อเชื่อมกับประโยคหลัก ประโยคย่อยที่ทำหน้าที่เหมือนกริยาวิเศษณ์ในประโยคหลักดังกล่าวเรียกว่า adverb clause

Adverb clause (วิเศษณานุกรมประโยค) คือ ประโยคย่อยที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยาหรือ คำวิเศษณ์ หรืออาจอธิบายได้ว่า Adverb clause เป็นประโยคย่อยที่ขึ้นต้นด้วยคำสันธาน ชนิด subordinate conjunction (เป็นคำสันธานที่ใช้เชื่อมประโยคย่อยเข้ากับประโยคหลัก ส่วนคำสันธานที่ใช้ในประโยคความรวม เรียกว่า coordinating conjunction) คำสันธานชนิด subordinate conjunction

Adverb Clause มี 9 ชนิด คือ

1. Adverb Clause of Time คือ ประโยคที่ทำหน้าที่ขยายกริยาเพื่อแสดงเวลา เช่น when, whenever, while, before, after, as soon as, since, until

- As it was late, we went home.
- I will wait here until you allow me to come in.

2. Adverb Clause of Place คือ ประโยคที่ทำหน้าที่ขยายกริยาเพื่อบอก สถานที่ เช่น where, wherever

- You may go wherever you want.
- She hid her money where nobody could find it.

3. Adverb Clause of Manner คือ ประโยคที่ทำหน้าที่ขยายกริยาเพื่อแสดง อากา ร เช่น as, as if, as though

- He acted as if he were a millionaire.
- She wrote the letter as she was told.

4. Adverb Clause of Comparison คือ ประโยคที่ทำหน้าที่ขยายกริยาวิเศษณ์ หรือ ขยายคุณศัพท์เพื่อแสดงการเปรียบเทียบ เช่น as.....as, so.....as, than

- Can you send me your application form as soon as possible ?
- Laura didn't do so well in the exam as she had hoped.

5. Adverb Clause of Cause or Reason คือ ประโยคที่ทำหน้าที่ขยายกริยา หรือ คุณศัพท์เพื่อแสดงสาเหตุหรือแสดงเหตุผล เช่น because, since, as, for

- They moved to London because they wanted to stay with their parents.
- She ran away for she was afraid.

6. Adverb Clause of Purpose คือ ประโยคที่ทำหน้าที่ขยายกริยาเพื่อแสดงความมุ่งหมายหรือแสดงวัตถุประสงค์ เช่น so that, in order that

- She works hard so that she can get more money for her children.
- He came here in order that he might see his boss.

7. Adverb Clause of Result คือ ประโยคที่ทำหน้าที่ขยายกริยา ขยายคุณศัพท์ หรือขยายคำวิเศษณ์ เช่น so.....that, such.....that

- New cars are so expensive that some employees buy used ones.
- She is such a polite girl that everybody likes her.

8. Adverb Clause of Condition คือ ประโยคที่ทำหน้าที่ขยายกริยาเพื่อแสดงเงื่อนไข เช่น if, unless, provided that, on condition that

- If she comes, I will tell her the truth.
- Unless he works harder, he will fail.

9. Adverb Clause of Concession คือ ประโยคที่ทำหน้าที่ขยายกริยา หรือขยายคุณศัพท์เพื่อแสดงการยอมรับ เช่น though, although, however, whatever

- Although she is fat, she can run quickly.
- Whatever help you give them, they will never thank you.

Exercise 6

Combine the following sets of Simple Sentences into one Complex Sentence by using an Adverb Clause

1. I am quite tired. I can't work anymore. (That)

.....

2. Learn your lessons. You will pass your examination. (If)

.....

3. Rasford studies regularly. He must pass. (Because)

.....

4. He went to a confectionery. He wanted to buy some biscuits. (So that)

.....

5. He came to me. I was writing an essay. (When)

.....

6. He worked hard. He wanted to get first division in the examination.

(Because)

.....

7. Karen has failed in the final examination. The reason is his carelessness.

(Because)

.....

8. We want to study. We aspire to get a good job. (So that)

.....

9. He was ill. He could not attend the function. (Because)

.....

10. He is very poor. He cannot afford a car. (That)

.....

Reference

- Chantiyanon, W. (2010). Learning achievement of using word processor by constructivism theory for prathomsuksa 5. **Master's thesis**. Mahasarakham University.
- Chimwong, N. (2008). **Comparisons of Critical Thinking Abilities and Achievement in Mathematical Subject of Probability of Ninth-grade Students Learning by Constructivist Theory and Conventional Approach**. Mahasarakham University.
- Douglas, N. & Morgan, R. J. (2016). **World Link**, Third Edition: Developing English Fluency. (3rd ed.). U.S.
- Driver, R., & Bell. (1986). **Students Thinking and the Learning of Science; A Constructivist View**. *School Science Review*. 67(240), 443–456.

บทที่ 7

Present Tense

(ปัจจุบันกาล)

Present Tense คือ รูปแบบของคำกริยาที่แสดงถึงเหตุการณ์หรือการกระทำที่เกิดขึ้นในกาลปัจจุบัน แบ่งออกได้เป็น 4 รูปแบบด้วยกัน ได้แก่

รูปแบบของ Present Tense

1. Present Simple
2. Present Continuous
3. Present Perfect
4. Present Perfect Continuous

โครงสร้างของ Present Tense

- Subject + Verb 1
Subject + is, am, are + Verb (-ing)
Subject + have, has + Verb 3
Subject + have, has + been + Verb (-ing)

1. Present Simple Tense

ในภาษาอังกฤษ simple present tense คือ tense 1 ใน 4 ของ present tense ใช้เพื่ออธิบายสิ่งที่ทำจนเป็นนิสัย สถานการณ์ที่ไม่เปลี่ยนแปลง ความจริงทั่วไป และการจัดการที่ได้เตรียมการไว้แล้ว simple present tense มีโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ไม่ยุ่งยาก ใช้เพียงแค่คำกริยาธรรมดาเท่านั้น (เช่น I take, you take, we take, they take) และคำกริยาของประธานเอกพจน์บุรุษที่ 3 จะเติม s (เช่น he takes, she takes เป็นต้น)

หลักการใช้ simple present tense

1.1 เพื่อบอกให้ทราบถึงสิ่งที่ทำประจำจนเป็นนิสัย ความจริงทั่วไป และเพื่อบอกการกระทำที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ อารมณ์และความปรารถนาที่ไม่เปลี่ยนแปลง

I smoke (สิ่งที่ทำประจำจนเป็นนิสัย); I work in London (สถานการณ์ที่ไม่เปลี่ยนแปลง); London is a large city (ความจริงทั่วไป)

1.2 เพื่อให้คำแนะนำหรือบอกทิศทาง

You walk for two hundred meters, then you turn left.

1.3 เพื่อบอกสิ่งที่จัดการไว้เรียบร้อยแล้วแน่นอนว่าจะเกิดขึ้นในปัจจุบันหรือในอนาคต

Your exam starts at 09.00

1.4 เพื่อแสดงเวลาในอนาคต บางครั้งจะอยู่หลัง after, when, before, as soon as และ until

He'll give it to you when you come next Saturday.

โปรดระวัง! จะไม่ใช่ simple present เพื่ออธิบายถึงสิ่งที่กำลังอยู่ ณ ตอนนี้อย่างเช่น

สิ่งที่ทำจนเป็นนิสัย

- He drinks tea at breakfast.

- She only eats fish.
 - They watch television regularly.
- เหตุการณ์หรือการกระทำที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ
- We catch the bus every morning.
 - It rains every afternoon in the hot season.
 - They drive to Monaco every summer.

ความจริงทั่วไป

- Water freezes at zero degrees.
- The Earth revolves around the Sun.
- Her mother is Peruvian.

คำแนะนำหรือบอกทิศทาง

- Open the packet and pour the contents into hot water.
- You take the No.6 bus to Watney and then the No.10 to Bedford.

การจัดการที่ได้เตรียมการไว้แล้ว

- His mother arrives tomorrow.
- Our holiday starts on the 26th March

สิ่งที่จะเกิดขึ้นจริงในอนาคต

- She'll see you before she leaves.
- We'll give it to her when she arrives.

รูปแบบของ simple present tense ของคำกริยา to think

ประโยคบอกเล่า	ประโยคคำถาม	ประโยคปฏิเสธ
I think	Do I think?	I do not think
You think	Do you think?	You do not think
He thinks	Does he think?	He does not think
She thinks	Does she think?	She does not think
It thinks	Does it think?	It does not think
We think	Do we think?	We do not think.
They think	Do they think?	They do not think.

หมายเหตุใน simple present เมื่อประธานเป็นเอกพจน์บุรุษที่ 3

คำกริยา จะต้องเติม s เสมอ

he wants, she needs, he gives, she thinks.

ในประโยคปฏิเสธและในประโยคคำถามจะใช้ DOES (= กริยาช่วยของบุรุษที่ 3 คือ 'DO') + กริยาช่อง 1

He wants ice cream. Does he want strawberry? He does not want vanilla.

คำกริยาที่ลงท้ายด้วย y : บุรุษที่ 3 จะเปลี่ยน y เป็น ies เช่น

fly --> flies, cry --> cries

ยกเว้น: ถ้าก่อนหน้า y คือ สระ เช่น

play --> plays, pray --> prays

คำกริยาที่ลงท้ายด้วย ss, x, sh และ ch ให้เติม es ต่อท้าย เช่น

he passes, she catches, he fixes, it pushes

ตัวอย่างเช่น

He goes to school every morning.

She understands English.

It mixes the sand and the water.

He tries very hard.

She enjoys playing the piano.

2. Present Continuous Tense

การสร้าง present continuous tense

คำกริยาใน present continuous tense จะประกอบไปด้วย 2 ส่วนเสมอ ได้แก่ - คำกริยา *to be* + *V-ing* (*present participle*)

(โครงสร้างของ present participle ได้แก่ คำกริยา+ing เช่น *talking, playing, moving, smiling เป็นต้น*)

ประโยคบอกเล่า		
ประธาน	+ <i>to be</i>	+ กริยา + <i>ing</i>
She	is	talking.
ประโยคปฏิเสธ		
ประธาน	+ <i>to be</i> + <i>not</i>	+ กริยา + <i>ing</i>
She	is not (isn't)	talking
ประโยคคำถาม		
<i>to be</i>	+ ประธาน	+ กริยา + <i>ing</i>
Is	she	talking?

ตัวอย่างการใช้ TO GO ใน present continuous tense

ประโยคบอกเล่า	ประโยคปฏิเสธ	ประโยคคำถาม
I am going	I am not going	Am I going?
You are going	You aren't going.	Are you going?
He, she, it is going	He, she, it isn't going	Is he, she, it going?
We are going	We aren't going	Are we going?
You are going	You aren't going	Are you going?
They are going	They aren't going	Are they going?

หมายเหตุ: ในประโยคปฏิเสธสามารถใช้ apostrophe เพื่อรวมคำสรรพนามเข้ากับคำกริยาเข้าด้วยกันได้ (contractions) เช่น *I'm not going, you're not going, he's not going* เป็นต้น

หน้าที่ของ present continuous tense

Present continuous tense ก็เหมือน tenses อื่น ๆ ในภาษาอังกฤษที่ **ทัศนคติของผู้พูด มีความสำคัญมากพอ** ๆ กับการกระทำหรือเหตุการณ์ เมื่อใช้ present continuous tense ผู้พูดคิดว่ามีบางอย่างกำลังเกิดขึ้นและ**ยังไม่เสร็จหรือยังไม่สมบูรณ์**

การใช้ present continuous tense

- เพื่ออธิบายสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในขณะนั้น เช่น *You are using the Internet. You are studying English grammar.*
- เพื่ออธิบายสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในระหว่างช่วงเวลานี้หรือสิ่งที่กำลังเป็นกระแสอยู่ในช่วงเวลานี้ เช่น *Are you still working for the same company? More and more people are becoming vegetarian.*
- เพื่ออธิบายสิ่งหรือเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยสิ่งหรือเหตุการณ์เหล่านั้นได้ถูกเตรียมหรือถูกวางแผนไว้เรียบร้อยแล้ว เช่น *We're going on holiday tomorrow. I'm meeting my boyfriend tonight. Are they visiting you next winter?*
- เพื่ออธิบายเหตุการณ์ชั่วคราว เช่น *He usually plays the drums, but he's playing bass guitar tonight. The weather forecast was good, but it's raining at the moment.*

- ใช้ "always, forever และ constantly" เพื่ออธิบายและเน้นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องซ้ำ ๆ เช่น *Harry and Sally are always arguing! You're constantly complaining about your mother-in-law!*

โปรดระวัง! คำกริยาบางตัวไม่ค่อยนำมาใช้ในรูปของ continuous

คำกริยาบางตัวที่ไม่ค่อยถูกนำมาใช้ในรูปของ continuous

คำกริยาที่อยู่รายการด้านล่างนี้ คือ คำที่มักจะใช้ในรูป simple เพราะอ้างถึง **สภาพ** การ

กระทำหรือกระบวนการ

ความรู้สึก / การรับรู้

- to feel*
- to hear
- to see*
- to smell
- to taste

ความคิดเห็น

- to assume
- to believe
- to consider
- to doubt
- to feel (= to think)
- to find (= to consider)
- to suppose
- to think*

สภาพจิตใจ

- to forget
- to imagine
- to know
- to mean
- to notice
- to recognize
- to remember
- to understand

อารมณ์ / ความปรารถนา

- to envy
- to fear

- to dislike
- to hate
- to hope
- to like
- to love
- to mind
- to prefer
- to regret
- to want
- to wish

การวัดหรือการประเมินคุณค่า

- to contain
- to cost
- to hold
- to measure
- to weigh

อื่น ๆ

- to look (=to resemble)
- to seem
- to be (ในกรณีส่วนใหญ่)
- to have (เมื่อหมายถึง "การเป็นเจ้าของ")*

ข้อยกเว้น

คำกริยาที่บ่งบอกถึงการรับรู้ (see, hear, feel, taste, smell) มักจะถูกนำมาใช้ร่วมกับ *can* บ่อย ๆ เช่น *I can see...* คำกริยาเหล่านี้สามารถนำมาใช้ในรูปของ continuous ได้แต่จะให้ความหมายที่ต่างออกไป

- *This coat **feels** nice and warm.* (การรับรู้ของคุณที่มีคุณภาพของเสื้อหนาว)
- *John's **feeling** much better now* (สุขภาพของเขาดีขึ้น)
- *She **has** three dogs and a cat.* (แสดงความเป็นเจ้าของ)
- *She's **having** supper.* (เธอกำลังทานอาหาร)
- *I can **see** Anthony in the garden* (การรับรู้)
- *I'm **seeing** Anthony later* (เราวางแผนว่าจะเจอกัน)

3. Present Perfect Tense

คำจำกัดความของ present perfect tense

Present perfect tense ใช้เพื่อระบุความเชื่อมโยงระหว่างปัจจุบันและอดีต เวลาที่สิ่งนั้น ๆ เกิดขึ้น คือ ก่อนหน้านี้หรือในอดีตแต่ไม่ได้ระบุไว้อย่างชัดเจน และให้ความสนใจกับผลลัพธ์มากกว่าตัวการกระทำเอง

โปรดระวัง! อาจจะมีคำกริยาบางตัวในภาษาไทยที่ "ไม่ใช่" present perfect tense แต่ดูคล้ายคลึงกันมาก

Present Perfect Tense ถูกใช้เพื่ออธิบาย

- สิ่งหรือเหตุการณ์ที่เริ่มต้นในอดีตและยังคงเกิดขึ้นมาจนถึงปัจจุบัน เช่น *I have lived in Bristol since 1984* (= และตอนนี้ฉันก็ยังคงอยู่ที่นั่น)
- สิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่งและยังไม่เสร็จสิ้น เช่น *She has been to the cinema twice this week* (= ยังไม่หมดสัปดาห์)
- สิ่งที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่ไม่ได้ระบุไว้อย่างเจาะจงระหว่างอดีตและปัจจุบัน เช่น *We have visited Portugal several times.*
- สิ่งที่ทำสำเร็จไปเมื่อสักครู่นี้ผ่านมา มักจะใช้คำว่า 'just' เช่น *I have just finished my work.*
- การกระทำบางอย่างที่เวลาไม่ใช่ตัวบ่งชี้ที่สำคัญหรือไม่ได้ระบุไว้อย่างชัดเจน เช่น *He has read 'War and Peace'.* (= ผลจากการอ่านหนังสือของเขาเป็นสิ่งที่สำคัญ)

หมายเหตุ: หากต้องการถามข้อมูลเกี่ยวกับ when, where และ who เราจะใช้ simple past tense อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับ การเลือกใช้ tense ระหว่าง present perfect tense และ simple past tense อย่างถูกต้องได้ที่นี้

สิ่งที่เริ่มต้นทำในอดีตและยังคงทำต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

- They *haven't lived* here for years.
- She *has worked* in the bank for five years.
- We *have had* the same car for ten years.
- *Have you played* the piano since you were a child?

เมื่อช่วงระยะเวลาที่อ้างถึงยังไม่เสร็จสิ้น

- *I have worked hard this week.*
- It *has rained* a lot *this year.*
- We *haven't seen* her *today.*

สิ่งที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่ไม่ได้ระบุไว้อย่างเจาะจงระหว่างอดีตและปัจจุบัน

- They *have seen* that film six times
- It *has happened* several times already.
- She *has visited* them frequently.

- We *have eaten* at that restaurant many times.

สิ่งที่เพิ่งทำเสร็จไปเมื่อสักครู่นี้ผ่านมา (+just)

- *Have you just finished* work?
- I *have just eaten*.
- We *have just seen* her.
- *Has he just left*?

การกระทำบางอย่างที่เวลาไม่ใช่ตัวบ่งชี้ที่สำคัญหรือไม่ได้ระบุไว้อย่างชัดเจน

- Someone *has eaten* my soup!
- *Have you seen* 'Gone with the Wind'?
- *She's studied* Japanese, Russian, and English.

อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับ การใช้ "ever", "never", "already" และ "yet" ใน "present perfect tense" และ การใช้ "for" and "since" ใน present perfect tense อย่างถูกต้องได้ที่นี้

การสร้าง Present Perfect tense

คำกริยาใน present perfect tense จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน ได้แก่ รูปที่ถูกต้องของกริยาช่วย *to have* (present tense) + กริยาช่อง 3 (past participle) โครงสร้างของ past participle ได้แก่ *คำกริยา+ed* เช่น *played, arrived และ looked* เป็นต้น สำหรับคำกริยาที่มีรูปพิเศษ (irregular verbs) ให้ดูที่ ตารางคำกริยาที่มีรูปพิเศษ ในส่วนที่เรียกว่า 'คำกริยา'

ประโยคบอกเล่า		
ประธาน	<i>to have</i>	กริยาช่อง 3
She	has	visited.
ประโยคปฏิเสธ		
ประธาน	<i>to have + not</i>	กริยาช่อง 3
She	has not (hasn't)	visited.
ประโยคคำถาม		
<i>to have</i>	ประธาน	กริยาช่อง 3

Has	she	visited?
ประโยคคำถามแบบปฏิเสธ		
<i>to have + not</i>	ประธาน	กริยาช่อง 3
Hasn't	she	visited?

การใช้ To Walk ใน present perfect tense

ประโยคบอกเล่า	ประโยคปฏิเสธ	ประโยคคำถาม
I have walked	I haven't walked	Have I walked?
You have walked	You haven't walked.	Have you walked?
He, she, it has walked	He, she, hasn't walked	Has he, she, it walked?
We have walked	We haven't walked	Have we walked?
You have walked	You haven't walked	Have you walked?
They have walked	They haven't walked	Have they walked?

4. Present Perfect Continuous tense

Present perfect continuous tense จะใช้เพื่ออ้างถึงเวลาที่ไม่เจาะจงระหว่าง 'ก่อนหน้า' และ 'ตอนนี้' ผู้พูดคิดถึงเกี่ยวกับสิ่งที่เริ่มต้นทำไปแล้วแต่อาจจะยังไม่เสร็จในช่วงเวลานั้น และจะให้ความสำคัญกับขั้นตอนและผลที่ได้รับมากพอ ๆ กัน โดยในขณะที่พูดสิ่งนั้นอาจจะเกิดขึ้นในอดีตและยังคงดำเนินต่อไปในปัจจุบันหรือยังไม่เสร็จก็ได้

การกระทำที่เริ่มต้นในอดีตและยังคงต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

She **has been waiting** for you all day. (= จนถึงตอนนี้เธอก็ยังคงรออยู่)

I've **been working** on this report since eight o'clock this morning. (= จนถึงตอนนี้ก็ยังไม่เสร็จ).

They **have been travelling** since last October (= จนถึงตอนนี้พวกเขาก็ยังไม่กลับบ้าน).

การกระทำที่เพิ่งทำเสร็จไปแล้วเรายังคงสนใจผลที่เกิดขึ้นอยู่

She has been cooking since last night (= ผลที่เกิดขึ้น คือ อาหารที่วางอยู่บนโต๊ะดูน่าทานมาก).

It's been raining (= ผลที่เกิดขึ้น คือ ถนนยังคงเปียกอยู่).

Someone's been eating my chips (= ผลที่เกิดขึ้น คือ ครึ่งหนึ่งหายไปแล้ว).

การสร้าง Present Perfect Continuous tense

Present perfect continuous tense จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน ได้แก่ 'to be' ในรูปของ have/has been และ กริยา + ing

ประธาน	has/have been	กริยา + ing
She	has been	swimming

ประโยคบอกเล่า: She has been / She's been running.

ประโยคปฏิเสธ: She hasn't been running.

ประโยคคำถาม: Has she been running?

ประโยคคำถามเชิงปฏิเสธ: Hasn't she been running?

ตัวอย่างการใช้ TO LIVE ใน present perfect continuous tense

ประโยคบอกเล่า	ประโยคปฏิเสธ	ประโยคคำถาม
I have been living	I haven't been living	Have I been living?
You have been living	You haven't been living	Have you been living?
He, she, it has been living	He hasn't been living	Has she been living?
We have been living	We haven't been living	Have we been living?
You have been living	You haven't been living	Have you been living?
They have been living	They haven't been living	Have they been living?

คำกริยาไม่มีรูป -ing

มีคำกริยาบางตัว (เช่น know, hate, hear, understand, want) ที่ไม่นิยมนำมาใช้ในรูป -ing ดังนั้น ให้ใช้ simple present perfect tense แทน

I've wanted to visit China for years.

She's known Robert since she was a child.

I've hated that music since I first heard it.

I've heard a lot about you recently.

We've understood everything.

Exercise 7

A: Complete the present simple tense.

1. Manee always _____ (drink) tea in the morning.
2. What _____ (do) she _____ (like)?
3. My brother _____ (do not) play tennis.
4. We often _____ (visit) our grandparents at weekends.
5. They sometimes _____ (go) to the bank.

B: Complete the present continuous tense.

1. They _____ (play) the football.
2. She _____ (sing).
3. He _____ (reading) a book.
4. Tim _____ (jump).
5. My father _____ (make) a cake for me.

C: Complete the present perfect tense.

1. He already _____ (watch) this movie.
2. She _____ (write) her report yet?
3. They _____ (travel) to London lately.
4. We _____ (not give) her decision yet.
5. Tommy _____ (not see) his friend for 3 years.

D: Complete the present perfect continuous tense.

1. Lisa _____ (learn) piano since 2020.
2. They _____ (stay) in England for the past five years.
3. The children _____ (play) in the garden since morning.
4. She _____ (do) yoga recently.
5. We _____ (ask) for a new laptop for a long time.

Reference

กานดาวัลย์ คุณานนท์วิทยา. (2543). การพัฒนาชุดการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น

ประถมศึกษา ปีที่ 2. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

บาหยัน อิมสำราญ. (2548). **ภาษากับการสื่อสาร,** บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ : คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เพ็ญศรี สร้อยเพชร. (2542). **ชุดการเรียนรู้การสอน.** นครปฐม : สถาบันราชภัฏนครปฐม.

ฟาฏินา วงศ์เลขา. (2553). “พัฒนาภาษาอังกฤษ เตรียมเด็กไทยสู่อาเซียนและเวทีโลก” เดลินิวส์.

ศศิگانต์ โฆษิตตระกูล. (2551). **ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียน**

แบบ

ร่วมมือกันเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD. รายงานการวิจัย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

บทที่ 8
Past Tense
(อดีตกาล)

ในภาษาอังกฤษ มี tense ที่บอกอดีต (Past tense) 4 แบบ เราใช้ tense เหล่านี้เพื่อบอกให้ทราบว่า มีสิ่งใดบ้างที่เกิดและจบไปแล้วในอดีต หรือมีสิ่งใดบ้างที่เกิดในอดีตแต่ยังคงเกิดต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

Simple Past บอกให้ทราบถึงสิ่งที่เกิดและจบไปแล้วในอดีต

Past Continuous บอกให้ทราบถึงสิ่งที่เกิดในอดีตแต่ยังคงเกิดต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

Past Perfect บอกให้ทราบถึงสิ่งที่เริ่มต้นและจบไปแล้วในอดีต ก่อนที่จะมีอีกสิ่งหนึ่งเข้ามาแทรกซึ่งสิ่งนั้นก็เกิดขึ้นในอดีตเหมือนกัน

Past Perfect Continuous บอกให้ทราบว่า มีสิ่งหนึ่งกำลังเกิดขึ้นอยู่ในอดีตแต่มีอีกสิ่งหนึ่งเข้ามาแทรกกลางคัน

1. Past Simple tense

คำจำกัดความของ simple past tense

Simple past tense หรือที่บางครั้งเรียกว่า อดีตกาล ใช้เพื่อบอกให้ทราบถึงสิ่งที่เกิดและเสร็จสิ้นไปแล้วในช่วงเวลาก่อนหน้านี้ ในภาษาอังกฤษ Simple past tense เป็นรูปพื้นฐานของ tense ที่ใช้บอกอดีต (past tense) โดยเวลาของสิ่งที่ถูกพูดถึงเกิดขึ้นนั้นอาจจะเพิ่งเกิดและเสร็จสิ้นไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ หรือเกิดและเสร็จสิ้นไปนานแล้วก็ได้

ตัวอย่างเช่น

John Cabot sailed to America in 1498.

My father died last year.

He lived in Fiji in 1976.

We crossed the Channel yesterday.

จะใช้ simple past tense เมื่อบอกว่าสิ่งนั้นเกิดขึ้นเมื่อใด ดังนั้น จึงจำเป็นต้องใช้คำที่บอกเวลาแน่นอนในอดีตด้วยเสมอ

ความถี่: often, sometimes, always

I sometimes walked home at lunchtime.

I often brought my lunch to school.

เวลาในอดีตที่เจาะจง: last week, when I was a child, yesterday, six weeks ago

We saw a good film last week.

Yesterday, I arrived in Geneva.

She finished her work at seven o'clock

I went to the theatre last night

เวลาในอดีตที่ไม่เจาะจง: the other day, ages ago, a long time ago

People lived in caves a long time ago.

She played the piano when she was a child.

หมายเหตุ: คำว่า ago เป็นคำที่เป็นประโยชน์มากในการบอกเวลาในอดีต จะถูกวางไว้หลังคำบอกเวลา เช่น a week ago, three years ago, a minute ago เป็นต้น

โปรดระวัง: Simple past tense ในภาษาอังกฤษอาจจะดูเหมือนรูปประโยคการบอกสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตในภาษาไทย แต่โปรดระวังเพราะจะมีความหมายแตกต่างกันก็ได้

การสร้าง Past Simple Tense

โครงสร้างของ simple past tense เมื่อใช้คำกริยาปกติ

ประโยคบอกเล่า		
ประธาน	+ verb + ed	
I	skipped.	
ประโยคปฏิเสธ		
ประธาน	+ did not	+ กริยาช่อง 1
They	didn't	go.
ประโยคคำถาม		
Did	+ ประธาน	+ กริยาช่อง 1
Did	she	arrive?
ประโยคคำถามเชิงปฏิเสธ		
Did not	+ ประธาน	+ กริยาช่อง 1
Didn't	you	play?

การใช้ To Walk ใน Past Simple Tense

ประโยคบอกเล่า	ประโยคปฏิเสธ	ประโยคคำถาม
I walked	I didn't walk	Did I walk?
You walked	You didn't walk	Did you walk?
He walked	He didn't walk	Did he walk?
We walked	We didn't walk	Did we walk?
They walked	They didn't walk	Did they walk?

รูปของ to be, to have, to do เมื่อใช้ใน Past Simple Tense

ประธาน	กริยา		
	Be	Have	Do
I	was	had	did
You	were	had	did
He/She/It	was	had	did
We	were	had	did
You	were	had	did
They	were	had	did

หมายเหตุเกี่ยวกับรูปประโยคของประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธและประโยคคำถาม

ประโยคบอกเล่าใน simple past tense มีรูปประโยคที่เรียบง่าย

I **was** in Japan last year

She **had** a headache yesterday.

We **did** our homework last night.

ประโยคปฏิเสธและประโยคคำถาม

สำหรับประโยคปฏิเสธและประโยคคำถาม ใน simple past tense จะใช้กริยาช่วย "did" (ซึ่งเป็นกริยาช่อง 2 ของ "to do") เช่น We didn't do our homework last night.

รูปปฏิเสธของ "have" ใน simple past tense จะใช้ร่วมกับกริยาช่วย "did" โดยเพียงแต่เติมคำว่า not หรือผสมเข้าด้วยกัน (contraction) เป็น "n't" ก็ได้

รูปคำถามของ "have" ใน simple past tense โดยปกติแล้วจะใช้ร่วมกับกริยาช่วย "did" เช่น

They **weren't** in Rio last summer.

We **didn't** have any money.

We **didn't** have time to visit the Eiffel Tower.

We **didn't** do our exercises this morning.

Were they in Iceland last January?

Did you have a bicycle when you were young?

Did you do much climbing in Switzerland?

หมายเหตุ: สำหรับประโยคปฏิเสธและประโยคคำถาม ใน simple past tense คำกริยาทั้งหมดจะใช้ร่วมกับ 'did'

คำกริยาพิเศษใน past simple tense

ใน simple past tense มีคำกริยาพิเศษบางตัวที่พบได้บ่อย ได้แก่

to go

- He **went** to a club last night.
- **Did he go** to the cinema last night?
- He **didn't go** to bed early last night.

to give

- We **gave** her a doll for her birthday.
- They **didn't give** John their new address.
- **Did Barry give** you my passport?

to come

- My parents **came** to visit me last July.
- We **didn't come** because it was raining.
- **Did he come** to your party last week?

2. Past continuous tense

การใช้ Past continuous tense

เราใช้ past continuous tense เพื่ออธิบายการกระทำหรือสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้ ซึ่งเกิดขึ้นในอดีตแต่ยังคงเกิดขึ้นเรื่อยมาจนถึงเวลาที่พูด หรือสามารถกล่าวได้ในอีกนัยหนึ่งว่า past continuous tense ใช้อธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตแต่ในปัจจุบันยังไม่เสร็จสมบูรณ์

หลักการใช้:

- มักจะถูกนำมาเพื่ออธิบายเบื้องหลังของเรื่องราวที่เขียนขึ้นในอดีต เช่น "The sun **was shining** and the birds **were singing** as the elephant came out of the jungle. The other animals **were relaxing** in the shade of the trees, but the elephant moved very quickly. She **was looking** for her baby, and she didn't notice the hunter who **was watching** her through his binoculars. When the shot rang out, she **was running** towards the river..."
- เพื่ออธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วแต่ยังไม่เสร็จสิ้นแต่มีอีกสิ่งหนึ่งเกิดแทรกเข้ามา เช่น "I **was having** a beautiful dream when the alarm clock rang."
- เพื่ออธิบายการเปลี่ยนใจ เช่น "I **was going** to spend the day at the beach but I've decided to get my homework done instead."
- เมื่อใช้ร่วมกับ 'wonder' จะทำให้การขอร้องบางสิ่งบางอย่างสุภาพขึ้น เช่น "I **was wondering** if you could baby-sit for me tonight."

ตัวอย่างเช่น

- They were waiting for the bus when the accident happened.
- Caroline was skiing when she broke her leg.
- When we arrived he was having a bath.
- When the fire started I was watching television.

หมายเหตุ: หากคำกริยาตัวใดไม่สามารถใช้ในรูปแบบของ -ing ได้ ให้ใช้ในรูปแบบของ simple past tense แทน

คำกริยาใน past continuous tense จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน ได้แก่ was/were (รูป past tense ของ "to be") และคำกริยา +ing.

ประธาน	was/were	กริยา + ing
They	were	watching
ประโยคบอกเล่า		
She	was	reading
ประโยคปฏิเสธ		
She	wasn't	reading

ประธาน	was/were	กริยา + ing
ประโยคคำถาม		
Was	she	reading?
ประโยคคำถามเชิงปฏิเสธ		
Wasn't	she	reading?

การใช้ To play ใน past continuous tense

ประโยคบอกเล่า	ประโยคปฏิเสธ	ประโยคคำถาม
I was playing	I was not playing	Was I playing?
You were playing	You were not playing	Were you playing?
He was playing	He wasn't playing	Was he playing?
We were playing	We weren't playing	Were we playing?
They were playing	They weren't playing	Were they playing?

3. Past perfect tense

หน้าที่และการใช้ past perfect tense

เราใช้ past perfect tense เพื่ออธิบายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนหน้าช่วงที่เพิ่งผ่านมา เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่า มีสิ่งหนึ่งเกิดขึ้นก่อนและมีอีกสิ่งหนึ่งเกิดขึ้นตามมาทีหลัง โดยทั้ง 2 สิ่งนี้เกิดขึ้นในอดีต และไม่สำคัญว่าสิ่งใดจะถูกกล่าวก่อนหรือหลัง การใช้ tense นี้จะบอกให้เห็นอย่างชัดเจนเองว่า สิ่งใดเกิดขึ้นก่อน

ในตัวอย่างด้านล่างต่อไปนี้ เหตุการณ์ A คือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน และเหตุการณ์ B คือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามมาหรือเพิ่งเกิดขึ้น

เหตุการณ์ A	เหตุการณ์ B
John had gone out	when I arrived in the office.
เหตุการณ์ A	เหตุการณ์ B
I had saved my document	before the computer crashed.

เหตุการณ์ B	เหตุการณ์ A
When they arrived	we had already started cooking.
เหตุการณ์ B	เหตุการณ์ A
He was very tired	because he hadn't slept well.

การสร้าง past perfect tense

คำกริยาใน past perfect tense จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน ได้แก่ had (รูป past tense ของ "to have") และคำกริยาช่อง 3

ประธาน	had	คำกริยาช่อง 3
ประโยคบอกเล่า		
She	had	given
ประโยคปฏิเสธ		
She	hadn't	asked.
ประโยคคำถาม		
Had	they	arrived?
ประโยคคำถามเชิงปฏิเสธ		
Hadn't	you	finished?

การใช้ To decide ใน past perfect tense

ประโยคบอกเล่า	ประโยคปฏิเสธ	ประโยคคำถาม
I had decided	I hadn't decided	Had I decided?
You had decided	You hadn't decided	Had you decided?
She had decided	She hadn't decided	Had she decided?

ประโยคบอกเล่า	ประโยคปฏิเสธ	ประโยคคำถาม
We had decided	We hadn't decided	Had we decided?
They had decided	They hadn't decided	Had they decided?

Past perfect tense + just

'Just' ถูกนำมาใช้ใน past perfect tense เพื่ออธิบายเหตุการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้นไปเมื่อมานานมานี่เอง เช่น

- The train **had just left** when I arrived at the station.
- She **had just left** the room when the police arrived.
- I **had just put** the washing out when it started to rain.

4. Past perfect continuous tense

หน้าที่และการใช้ past perfect continuous tense

Past perfect continuous tense มีความคล้ายคลึงกับ present perfect continuous tense แต่ past perfect continuous tense จะเป็นการอ้างอิงเวลาก่อนหน้า 'ช่วงที่เพิ่งผ่านไปไม่นานมานี้' และให้ความสนใจกับกระบวนการมากกว่าสิ่งอื่นเหมือนใน present perfect continuous tense

ตัวอย่าง

- **Had you been waiting** long before the taxi arrived?
- **We had been trying** to open the door for five minutes when Jane found her key.
- **It had been raining** hard for several hours and the streets were very wet.
- Her friends **had been thinking** of calling the police when she walked in.

รูปประโยคนี้อย่างถูกนำมาใช้ใน **reported speech** อีกด้วย เทียบเท่ากับ past continuous tense และ present perfect continuous tense ใน direct speech เช่น

- Jane said, "I have been gardening all afternoon." = Jane said **she had been gardening** all afternoon.
- When the police questioned him, John said, "I was working late in the office that night." = When the police questioned him, John told them **he had been working** late in the office that night.

การสร้าง past perfect continuous tense

คำกริยาใน past perfect continuous tense จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน ได้แก่ *had been* (รูป perfect tense ของ "to be") และคำกริยา +ing.

ประธาน	had been	กริยา + ing
I	had been	walking
ประโยคบอกเล่า		
She	had been	trying
ประโยคปฏิเสธ		
She	hadn't been	sleeping
ประโยคคำถาม		
Had you	been	eating?
ประโยคคำถามเชิงปฏิเสธ		
Hadn't they	been	living?

การใช้ To buy ใน past perfect continuous tense

ประโยคบอกเล่า	ประโยคปฏิเสธ	ประโยคคำถาม
I had been buying	I hadn't been buying	Had I been buying?
You had been buying	You hadn't been buying	Had you been buying?
She had been buying	She hadn't been buying	Had she been buying?
We had been buying	We hadn't been buying	Had we been buying?
They had been buying	They hadn't been buying	Had they been buying?

Exercise 8

Instruction:**A: Write the sentences below in the past simple.**

1. She goes to bed early. _____
2. They don't like onions. _____
3. Sam lives in Manhattan. _____
4. Does he exercise? _____
5. Sunee knows the answer. _____

B: Write the sentences below in the past continuous.

1. She goes to bed early. _____
2. They don't like onions. _____
3. Sam lives in Manhattan. _____
4. Does he exercise? _____
5. Sunee knows the answer. _____

C: Write the sentences below in the past perfect.

1. She goes to bed early. _____
2. They don't like onions. _____
3. Sam lives in Manhattan. _____
4. Does he exercise? _____
5. Sunee knows the answer. _____

D: Write the sentences below in the past perfect continuous.

1. She goes to bed early. _____
2. They don't like onions. _____
3. Sam lives in Manhattan. _____
4. Does he exercise? _____
5. Sunee knows the answer. _____

Reference

- โครงการส่งเสริมการสร้างตำรา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. **Practical English Structure.**
 กรุงเทพมหานคร: สำนักมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2536.
- จรรยา อินทร์อ๋อง. **Modern English Grammar Part I.** กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ภาษา I.O.U.,
 2544.
- **Modern English Grammar Part II.** กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ภาษา I.O.U.,
 2544.
- **Modern English Grammar Part III.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลง
 กรณราชวิทยาลัย, 2542.
- **Modern English Grammar Part IV.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลง
 กรณราชวิทยาลัย, 2542.
- เชาวน์ เศวงเดช. **English Grammar Section II.** พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เอดิ
 สันเพรส โปรดักส์ จำกัด, 2538.

บทที่ 9
Future Tense
(อนาคตกาล)

Tense ที่บอกเกี่ยวกับอนาคต (Future tense)

ในภาษาอังกฤษ เราสามารถบอกถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตได้หลากหลายรูปแบบ สิ่งที่สำคัญ คือ ต้องจำไว้เสมอว่า เรากำลังอธิบายถึงสิ่งต่าง ๆ มากกว่าเพียงแค่บอกเวลาที่เหตุการณ์นั้น ๆ เกิดขึ้น เป็นที่น่าสังเกตว่า 'future' tense ทุก tense จะบอกให้ทราบถึงเวลา 'หลังจากตอนนี้' ทั้งสิ้น แต่อาจจะอธิบายให้ทราบถึงทัศนคติที่มีต่อเหตุการณ์ในอนาคตต่าง ๆ เหล่านี้ด้วย

คำอธิบายต่อไปนี้จะบอกให้ทราบถึงการใช้ tenses ต่าง ๆ ดังนี้

การคาดการณ์ธรรมดาทั่ว ๆ ไป: There will be snow in many areas tomorrow.

การจัดการสิ่งต่าง ๆ : I'm meeting Jim at the airport.

แผนที่วางไว้และความตั้งใจต่าง ๆ : We're going to spend the summer abroad.

ตารางเวลา: The plane takes off at 3 a.m.

การคาดการณ์อนาคตจากสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน: I think it's going to rain!

สิ่งที่ตั้งใจอยากทำ: We'll give you a lift to the cinema.

การกระทำที่จะเกิดขึ้นในอนาคต: This time next week I'll be sun-bathing.

การกระทำหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ: You'll be seeing John in the office tomorrow, won't you?

ภาระหน้าที่: You are to travel directly to London.

การกระทำหรือเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นตอนนี้หรือในเร็ว ๆ นี้: The train is about to leave.

คาดการณ์ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตโดยการมองย้อนกลับมาว่าต้องมีสิ่งใดเสร็จสิ้นบ้าง: A month from now he will have finished all his exams.

เห็นได้อย่างชัดเจนว่า tenses ต่าง ๆ เหล่านี้ถูกใช้เพื่ออธิบายถึงอนาคต ในส่วนของ Tense ที่บอกเกี่ยวกับอนาคต (Future tense) จะอธิบายถึงรูปประโยค หน้าที่และการใช้แต่ละ tense ไว้อย่างชัดเจน

ในภาษาอังกฤษมี Future tense ทั้งหมด 4 แบบ ได้แก่

Simple future tense

Future continuous tense

Future perfect tense

Future perfect continuous tense

นอกจากนี้ ยังมีอีกหลายวิธีที่สามารถใช้พูดถึงอนาคตได้โดยไม่ต้องใช้คำกริยาของ Future tense ได้แก่

การใช้ **present continuous tense** เพื่ออธิบายถึงการจัดการที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

การใช้ **simple present tense** เพื่ออธิบายถึงเหตุการณ์ที่ถูกกำหนดไว้แล้วว่าจะเกิดขึ้น

การใช้ **"going"** เพื่ออธิบายถึงอนาคต ภาระหน้าที่ในอนาคต อนาคตที่กำลังจะเกิดขึ้นเร็ว

ๆ นี้

1. Future Simple tense

หน้าที่และการใช้ **simple future tense**

Simple future tense จะใช้อธิบายให้ทราบถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในเวลาหลังจากตอนนี้ และใช้เพื่ออธิบายข้อเท็จจริงหรือความแน่นอน ในกรณีนี้ไม่เกี่ยวข้องกับ 'ทัศนคติ'

เราจะใช้ **simple future tense** เพื่อ

- คาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต:
It **will rain** tomorrow.
- หากใช้ร่วมกับ I หรือ We จะบอกให้ทราบถึงการตัดสินใจที่เกิดขึ้นเอง:
I'll **pay** for the tickets by credit card.
- อธิบายสิ่งที่ตั้งใจอยากทำ:
I'll **do** the washing-up.
He'll **carry** your bag for you.
- หากใช้ในรูปปฏิเสธ จะอธิบายให้ทราบถึงสิ่งที่ไม่อยากทำ:
The baby **won't eat** his soup.
I **won't leave** until I've seen the manager!
- ในประโยคคำถามจะใช้ "shall" กับประธาน I เพื่อใช้บอกให้คนอื่นทราบว่า เรากำลังให้ข้อเสนออะไร:
Shall I **open** the window?
- ในประโยคคำถามจะใช้ "shall" กับประธาน we เพื่อเป็นการแนะนำให้ทำบางสิ่งบางอย่าง:
Shall **we go** to the cinema tonight?
- ในประโยคคำถามจะใช้ "shall" กับประธาน I เพื่อขอคำแนะนำ:
What **shall I tell** the boss about this money?
- ใช้กับ you เพื่อให้คำแนะนำ:
You **will do** exactly as I say.
- ในประโยคคำถาม ใช้ร่วมกับ you เพื่อเชิญชวนเขาทำอะไรบางอย่าง:
Will **you come** to the dance with me?
Will **you marry** me?

หมายเหตุ: ในการใช้ภาษาอังกฤษแบบปัจจุบัน **will** จะเป็นที่ยอมรับใช้มากกว่า **shall** โดยทั่วไปแล้ว **shall** จะใช้คู่ **I** และ **we** เป็นหลักเพื่อให้หรือขอคำแนะนำ รวมไปถึงการให้ข้อเสนอบางอย่าง (ดูตัวอย่างด้านบน) เมื่อใช้กับคำสรรพนามอื่น ๆ (you, he, she, they) **shall** จะใช้เพื่อในเชิงวรรณศิลป์เท่านั้น เช่น "With rings on her fingers and bells on her toes, She **shall** have music wherever she goes."

การสร้าง simple future tense

Simple future tense ประกอบไปด้วย 2 ส่วน ได้แก่ *will / shall* + กริยาช่อง 1 ที่ไม่ต้องใช้ร่วมกัน *to*

ประธาน	will	กริยาช่อง 1 ที่ไม่ต้องใช้ร่วมกัน to
ประโยคบอกเล่า		
I	will	go
I	shall	go
ประโยคปฏิเสธ		
They	will not	see
They	won't	see
ประโยคคำถาม		
Will	she	ask?
ประโยคคำถามเชิงปฏิเสธ		
Won't	they	try?

การผสมคำสรรพนามกับคำกริยา (contractions)

I will = I'll

We will = we'll

You will = you'll

He will = he'll

She will = she'll

They will = they'll

Will not = won't

แต่ "it will" จะไม่นิยมย่อให้สั้นลง

การใช้ To see ใน Simple future tense

ประโยคบอกเล่า	ประโยคปฏิเสธ	ประโยคคำถาม	ประโยคคำถามเชิงปฏิเสธ
I will see	I won't see	Will I see?	Won't I see?
*I shall see		*Shall I see?	
You will see	You won't see	Will you see?	Won't you see?
He will see	He won't see	Will he see?	Won't he see?
We will see	We won't see	Will we see?	Won't we see?
*We shall see		*Shall we see?	
They will see	They won't see	Will they see?	Won't they see?

*Shall เป็นคำที่ล้าสมัย แต่ยังคงถูกนำมาใช้แทน "will" ในประโยคบอกเล่าและประโยคคำถามที่มี I และ we เป็นประธานในบางกรณี (ดูตัวอย่างด้านบน)

2. Future continuous tense

รูปแบบ

Future continuous tense ประกอบไปด้วย 2 ส่วน ได้แก่

will be (รูป simple future ของกริยา 'to be') + **กริยา +ing** (present participle)

ประธาน	will be (รูป simple future ของกริยา 'to be')	กริยา +ing
You	will be	watching
I	will be	staying

การใช้ To stay ใน future continuous tense

ประโยคบอกเล่า	ประโยคปฏิเสธ	ประโยคคำถาม	ประโยคคำถามเชิงปฏิเสธ
I will be staying.	I won't be staying.	Will I be staying?	Won't I be staying?
You will be staying.	You won't be staying.	Will you be staying?	Won't you be staying?
He will be staying.	He won't be staying.	Will he be staying?	Won't he be staying?
She will be staying.	She won't be staying.	Will she be staying?	Won't she be staying?
It will be staying.	It won't be staying.	Will it be staying?	Won't it be staying?
We will be staying.	We won't be staying.	Will we be staying?	Won't we be staying?
They will be staying.	They won't be staying.	Will they be staying?	Won't they be staying?

การใช้

วัตถุประสงค์หลักของการใช้ future continuous tense ก็เพื่ออธิบายถึงสิ่งที่ยังไม่เสร็จตอนนี้และจะเกิดต่อไปอีกหลังจากนี้ แต่นอกจากนี้ future continuous tense ยังสามารถใช้ในวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันอีก 2-3 ประการ ได้แก่

เพื่อคาดการณ์ว่าจะเกิดสิ่งใดขึ้นในอนาคต

ตัวอย่าง

- This time next week I **will be sun-bathing** in Bali.
- By Christmas I **will be skiing** like a pro.
- Just think, next Monday **you will be working** in your new job.

เพื่อคาดการณ์หรือคาดเดาว่าจะมีสิ่งใดเกิดขึ้นในอนาคต

ตัวอย่าง

- He'll **be coming** to the meeting, I expect.

- I guess **you'll be feeling** thirsty after working in the sun.
- **You'll be missing** the sunshine once you're back in England.

ในประโยคคำถาม สามารถใช้ future continuous tense เพื่อขอความช่วยเหลืออย่างสุภาพหรือขอข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ตัวอย่าง

- **Will you be bringing** your friend to the pub tonight?
- **Will Jim be coming** with us?
- **Will she be going** to the party tonight?
- **Will I be sleeping** in this room?

เพื่ออ้างถึงสิ่งที่เกิดต่อเนื่องที่เราคาดหวังว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

ตัวอย่าง

- I'll be seeing Jim at the conference next week.
- When he is in Australia **he will be staying** with friends.
- **I'll be eating** with Jane this evening so I can tell her.

เมื่อใช้ future continuous tense ร่วมกับ *still* จะหมายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วตอนนี้และเราคาดหวังว่าจะยังคงเกิดต่อไปในอนาคต

ตัวอย่าง

- In an hour I'll **still be ironing** my clothes.
- Tomorrow **he'll still be suffering** from his cold.
- Next year **will she still be wearing** a size six?
- **Won't stock prices still be falling** in the morning?
- Unfortunately, **sea levels will still be rising** in 20 years.

3. Future perfect tense

รูปแบบ

Future perfect tense ประกอบไปด้วย 2 ส่วน ได้แก่

will have (รูป simple future ของกริยา 'to have') + V ช่อง 3 (past participle)

ประธาน	+ will have	+ V ช่อง 3 (past participle)
He	will have	finished.
I	will have	finished.

การใช้ To arrive ใน future perfect tense

ประโยคบอกเล่า	ประโยคปฏิเสธ	ประโยคคำถาม	ประโยคคำถามเชิงปฏิเสธ
I will have arrived	I won't have arrived	Will I have arrived?	Won't I have arrived?
You will have arrived	You won't have arrived	Will you have arrived?	Won't you have arrived?
He will have arrived	He won't have arrived	Will he have arrived?	Won't he have arrived?
We will have arrived	We won't have arrived	Will we have arrived?	Won't we have arrived?
They will have arrived	They won't have arrived	Will they have arrived?	Won't they have arrived?

การใช้

เราใช้ future perfect tense เพื่อบอกถึงสิ่งที่จะเสร็จสมบูรณ์หรือเสร็จสิ้นในอนาคต เมื่อเราใช้ tense นี้ เรากำลังคาดการณ์ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วและจะเสร็จสิ้นหรือเสร็จสมบูรณ์ในอนาคต ส่วนใหญ่แล้วจะใช้คู่กับคำศัพท์ที่ใช้บอกเวลา

ตัวอย่าง

- I will have been here for six months on June 23rd.
- By the time you read this I will have left.
- You will have finished your report by this time next week.
- Won't they have arrived by 5:00?
- Will you have eaten when I pick you up?

4. Future Perfect Continuous tense

รูปแบบ

Future perfect continuous tense ประกอบไปด้วย 2 ส่วน ได้แก่

will have been (รูป future perfect ของกริยา 'to be') + **กริยา+ing** (present participle)

ประธาน	+ will have been	+ กริยา+ing
He	will have been	playing.
I	will have been	playing.

การใช้ To live ใน future perfect continuous tense

ประโยคบอกเล่า	ประโยคปฏิเสธ	ประโยคคำถาม	ประโยคคำถามเชิงปฏิเสธ
I will have been living	I won't have been living	Will I have been living?	Won't I have been living?
You will have been living	You won't have been living	Will you have been living?	Won't you have been living?
He will have been living	He won't have been living	Will he have been living?	Won't he have been living?
We will have been living	We won't have been living	Will we have been living?	Won't we have been living?
They will have been living	They won't have been living	Will they have been living?	Won't they have been living?

การใช้

Future perfect continuous tense มีความคล้ายคลึงกับ future perfect tense เนื่องจากใช้พูดถึงเหตุการณ์หรือการกระทำที่เกิดขึ้นแล้วแต่ยังไม่เสร็จสิ้นตอนนี้แต่จะเสร็จสิ้นในอนาคต ส่วนใหญ่แล้วจะใช้คู่กับคำศัพท์ที่ใช้บอกเวลา

ตัวอย่าง

- I **will have been waiting** here for three hours by six o'clock.
- By 2001 I **will have been living** in London for sixteen years.
- When I finish this course, I **will have been learning** English for twenty years.
- Next year I **will have been working** here for four years.
- When I come at 6:00, **will you have been practicing** long?

การใช้ present continuous tense เพื่ออธิบายถึงการจัดการที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

การใช้ present continuous tense พูดถึงอนาคต

เราสามารถ ใช้ present continuous tense เพื่ออธิบายถึงการจัดการที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ เพื่อบอกให้รู้ว่ามีมากกว่า 1 คนที่รู้ว่าสิ่งนั้นเกิดขึ้น และมีบางสิ่งได้เกิดขึ้นแล้ว เช่น

- I'm meeting Jim at the airport = ฉันและจิมได้พูดคุยเรื่องนี้แล้ว
- I am leaving tomorrow. = ฉันซื้อตั๋วรถไฟเรียบร้อยแล้ว
- We're having a staff meeting next Monday = มีคนบอกพนักงานทุกคนให้ทราบเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้ว

ตัวอย่าง

- Is she seeing him tomorrow?
- He isn't working next week.
- They aren't leaving until the end of next year.
- We are staying with friends when we get to Boston.

หมายเหตุ: ในตัวอย่างแรก "seeing" ถูกนำมาใช้ในรูปของกริยาต่อเนื่อง เนื่องจากหมายความว่า "การพบกัน"

โปรดระวัง! จะใช้ simple present tense หากสิ่งที่จะเกิดในอนาคตนั้นถูกกำหนดไว้แล้วว่าจะเกิดขึ้น

ขอให้สังเกตความแตกต่าง:

- a. We're having a staff meeting next Monday = แค่ครั้งเดียว
- b. We have a staff meeting every Monday

การใช้ simple present tense เพื่อบอกสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

Simple present tense ถูกนำมาใช้เพื่อบอกให้ทราบถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ หากคำกล่าวนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงในปัจจุบัน และข้อเท็จจริงเหล่านี้เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วในตารางเวลา ตารางการงานและปฏิทิน

ตัวอย่างเช่น

- The plane arrives at 18.00 tomorrow.
- She has a yoga class tomorrow morning.
- The restaurant opens at 19.30 tonight.
- Next Thursday at 14.00 there is an English exam.
- The plane leaves in ten minutes.

การใช้ "going" เพื่อพูดถึงอนาคต

รูปแบบ

เมื่อเราใช้ going ในวลีใด ๆ ก็ตามนั้นหมายความว่า เรากำลังพูดถึงอนาคต โดยโครงสร้างของประโยคจะประกอบไปด้วย 3 ส่วน ได้แก่

verb to be ที่สอดคล้องกับประธาน + going + to + V ช่อง 1

ประธาน	+ to be (ที่สอดคล้องกับประธาน)	+ going	+ to + V ช่อง 1
She	is	going	to leave.
I	am	going	to stay.

ประโยคบอกเล่า			
He	is	going	to jog.
ประโยคปฏิเสธ			
He	is not	going	to jog.
ประโยคคำถาม			
Is	he	going	to jog?
ประโยคคำถามเชิงปฏิเสธ			
Isn't	he	going	to jog?

การใช้

การใช้ *going* เพื่อบอกให้ทราบถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตที่มีความเกี่ยวข้องกับปัจจุบันเป็นอย่างมาก เวลาไม่ใช่ประเด็นสำคัญ เพียงแค่บอกให้ทราบว่า จะเกิดขึ้นในอนาคตเท่านั้นแต่ไม่ได้เจาะจงว่าเมื่อไร *Going* ถูกนำมาใช้เพื่ออธิบายถึงแผนที่วางไว้แล้วและความตั้งใจ หรือเพื่อคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตโดยดูจากสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเป็นหลัก ในการสนทนาง่าย ๆ ในชีวิตประจำวัน *going to* จะถูกย่อให้เป็น *gonna* แทนโดยเฉพาะในภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน แต่ไม่สามารถนำมาใช้เป็นภาษาเขียนได้

การใช้ "going" เพื่ออธิบายถึงการวางแผนและความตั้งใจ

ตัวอย่างเช่น

- Is Freddy going to buy a new car soon?
- Are John and Pam going to visit Milan when they are in Italy?
- I think Nigel and Mary are going to have a party next week.
- We are going to have dinner together tomorrow.

- Aren't you going to stay at the library until your report is finished?

การใช้ "going" เพื่อคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ตัวอย่างเช่น

- He's going to be a brilliant politician.
- I'm going to have a hard time falling asleep.
- You're going to be sorry you said that.
- Is it going to rain this afternoon?
- Aren't they going to come to the party?

ภาระหน้าที่ในอนาคต

รูปแบบ

เมื่อเราต้องการเขียนเกี่ยวกับภาระหน้าที่ในอนาคต เราจะใช้โครงสร้างประโยคที่ประกอบไปด้วย 2 ส่วน ได้แก่

Verb to be ในรูป present tense ที่สอดคล้องกับประธาน + กริยาช่อง 1

การใช้ To travel เพื่อบอกภาระหน้าที่ในอนาคต

ประโยคบอกเล่า	ประโยคปฏิเสธ	ประโยคคำถาม	ประโยคคำถามเชิงปฏิเสธ
I am to travel.	I am not to travel.	Am I to travel?	Am I not to travel?
You are to travel.	You are not to travel.	Are you to travel?	Aren't you to travel?
He is to travel.	He is not to travel.	Is he to travel?	Isn't he to travel?
It is to travel.	It is not to travel.	Is it to travel?	Isn't it to travel?
We are to travel.	We are not to travel.	Are we to travel?	Aren't we to travel?
They are to travel.	They are not to travel.	Are they to travel?	Aren't they to travel?

การใช้

ในการเขียนภาษาอังกฤษ เราสามารถใช้รูปแบบนี้เพื่ออธิบายถึงภาระหน้าที่ในอนาคตหรือสิ่งที่จำเป็นต้องทำในอนาคต และบอกให้ทราบว่าบางอย่างถูกจัดการหรือถูกเตรียมไว้ให้เราทำแล้ว มีความหมายคล้ายคลึงกับ *must* แต่มักจะไม่ใช้เป็นภาษาพูด

ตัวอย่าง

- **You are to leave** this room at once, and **you are to travel** by train to London.
- In London **you are to pick up** your ticket from Mr Smith, and **you are to fly** to your destination alone.
- When you arrive, **you are to meet** our agent, Mr X, who will give you further information.
- **You are to destroy** this message now.

อนาคตที่กำลังจะเกิดขึ้นในเร็ว ๆ นี้

รูปแบบ

เมื่อเราพูดถึงสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นเร็ว ๆ นี้ เราจะใช้โครงสร้างประโยคที่ประกอบไปด้วย 3 ส่วน ได้แก่ verb to be ในรูป present tense ที่สอดคล้องกับประธาน + about + to กริยาช่อง 1

ประธาน	+ to be	+ about (หรือ just about)	+ to กริยาช่อง 1
I	am	about	to be sick
They	are	about	to arrive.
It	is	just about	to explode.

การใช้ To leave เพื่อบอกสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นเร็ว ๆ นี้

ประโยคบอกเล่า	ประโยคปฏิเสธ	ประโยคคำถาม	ประโยคคำถามเชิงปฏิเสธ
I am about to leave.	I am not about to leave.	Am I about to leave?	Am I not about to leave?
You are about to leave.	You are not about to leave.	Are you about to leave?	Aren't you about to leave?
He is about to	He is not about to	Is he about to	Isn't he about to

ประโยคบอกเล่า	ประโยคปฏิเสธ	ประโยคคำถาม	ประโยคคำถามเชิงปฏิเสธ
leave.	leave.	leave?	leave?
We are about to leave.	We aren't about to leave.	Are we about to leave?	Aren't we about to leave?
They are about to leave.	They aren't about to leave.	Are they about to leave?	Aren't they about to leave?

การใช้

นี่คือรูปแบบประโยคที่ใช้เพื่อบอกสิ่งที่กำลังจะมีอะไรเกิดขึ้นหลังจากที่พูดเสร็จ และเพื่อเน้นว่าสิ่งนั้นกำลังจะเกิดขึ้นเร็ว ๆ นี้ เรามักจะเติม *just* ก่อน *about* เพื่อเน้นว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นทันที

ตัวอย่างเช่น

- She is about to cry.
- You are about to see something very unusual.
- I am about to go to a meeting.
- We are just about to go inside.
- Sally is just about to jump off that diving board.

นอกจากนี้ ยังสามารถใช้ *verb to be* ในรูป simple past tense เพื่อบอกให้ทราบว่า สิ่งนั้นกำลังจะเกิดขึ้น แต่มีอีกสิ่งหนึ่งเข้ามาแทรก โดยทั่วไปแล้วจะเชื่อม 2 เหตุการณ์ด้วย *when*

ตัวอย่างเช่น

- She was about to leave when Jim arrived.
- When it started to rain, I was about to go out for a walk.
- I was just about to call her when she walked in.
- The car was just about to flip over when he regained control.

Exercise 9

Instruction:

A: Fill in the blanks with the future simple tense of the verb.

1. I _____ (watch) television in the afternoon.
2. Michael _____ (pick) up his friend every day.
3. They _____ (serve) lunch at 12.30 p.m.
4. The bus _____ (stop) in Washington.
5. She _____ (paint) the house.

B: Fill in the blanks with the future continuous tense of the verb.

1. I _____ (watch) television in the afternoon.
2. Michael _____ (pick) up his friend every day.
3. They _____ (serve) lunch at 12.30 p.m.
4. The bus _____ (stop) in Washington.
5. She _____ (paint) the house.

C: Fill in the blanks with the future perfect tense of the verb.

1. I _____ (watch) television in the afternoon.
2. Michael _____ (pick) up his friend every day.
3. They _____ (serve) lunch at 12.30 p.m.
4. The bus _____ (stop) in Washington.
5. She _____ (paint) the house.

D: Fill in the blanks with the future perfect continuous tense of the verb.

1. I _____ (watch) television in the afternoon.
2. Michael _____ (pick) up his friend every day.
3. They _____ (serve) lunch at 12.30 p.m.
4. The bus _____ (stop) in Washington.
5. She _____ (paint) the house.

Reference

- ทณู เตียวรัตนกุล, ผศ. **ปทานุกรม หลักการใช้ไวยากรณ์อังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: หจก. เรื่องแสงการพิมพ์, 2546.
- กมล ชูทรัพย์. **Progressive English Grammar**. กรุงเทพมหานคร: สมเจตน์การพิมพ์, 2533.
- โครงการส่งเสริมการสร้างตำรา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. **Practical English Structure**. กรุงเทพมหานคร: สำนักมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2536.
- จรรยา อินทร์อ๋อง. **Modern English Grammar Part I**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ภาษา I.O.U., 2544.
- **Modern English Grammar Part II**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ภาษา I.O.U., 2544.
- **Modern English Grammar Part III**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2542.
- **Modern English Grammar Part IV**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2542.
- เชาวน์ เชนงเดช. **English Grammar Section II**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เอติสันเพรส โปรดักส์ จำกัด, 2538.
- ลินดา เจน. **Propositions**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ โอ. เอส. พรินติ้งเฮาส์, 2533.

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

ทณู เตียวรัตนกุล, ผศ. ปทานุกรม หลักการใช้ไวยากรณ์อังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: หจก. เรื่องแสงการพิมพ์, 2546.

กมล ชูทรัพย์. Progressive English Grammar. กรุงเทพมหานคร: สมเจตน์การพิมพ์, 2533.

โครงการส่งเสริมการสร้างตำรา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. Practical English Structure.

กรุงเทพมหานคร: สำนักมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2536.

จรรยา อินทร์อ่อง. Modern English Grammar Part I. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ภาษา I.O.U., 2544.

----- Modern English Grammar Part II. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ภาษา I.O.U., 2544.

----- Modern English Grammar Part III. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2542.

----- Modern English Grammar Part IV. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2542.

เชาวน์ เขวงเดช. English Grammar Section II. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เอดิสันเพรส โปรดักส์ จำกัด, 2538.

ลินดา เจน. Propositions. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ โอ. เอส. พรินติ้งเฮาส์, 2533.

อุดม วโรตม์สิขิตติ์, ศ.ดร. และคณะ. Fundamental English II. พิมพ์ครั้งที่ 10.

กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2533.

2. ภาษาอังกฤษ

Domalin, A. Leuschel และคณะ. Reading English II. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2533.

Preechar Sivalai. English Essentials. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, 2537.

Bartz. Testing Oral Communication in the Foreign Language Classroom. Virginia: The center for Applied Linguistic, 1989.

Cambridge. English Dictionary (For Advanced Learners). (Singapore: Cambridge University Press, 2008.

MacMillan. English Dictionary (For Advanced Learners). (Malaysia: Printed and Bound, 2007.

- Oxford. English Dictionary (For Advanced Learners). (United Kingdom: Oxford University Press, 2010).
- H.S. Bhatia. English Grammar & Composition. First Edition. India: Vardhman offset, 1995.
- Peter Yam. Complete Grammar. First Edition. Singapore: Singapore Asian Publications, 2005. Nares Surasith, Asst. Prof. English Structure. Fourth Edition. Thailand: P.S. Press Company Limited, 2008.
- Tsitsopoulou. Elly. Conversation Classes in English Teaching Forum. New York: Oxford University Press, 1992.
- Tribolet, C. Using Cognitive Strategies to Improve English Speaking Skill and Self-confidence, American Journal of Education Sciences. (USA: 2012).
- Thurstone, L.L. Attitude Theory and Measurement. New York: John Wiley and Sons, 1964.
- Valette, Rebecca. M. Modern Language Testing. 2nd ed. New York: Harcourt Brace Jovanovich, 1967.
- Widdowson, H.G. Teaching Language as Communication. Oxford University Press, 1981.

รายละเอียดของรายวิชา (205 201)

ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
คณะ/ภาควิชา	วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์

หมวดที่ 1 ข้อมูลโดยทั่วไป

1.รหัสและชื่อรายวิชา 205 201 ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (English Grammar)
2.จำนวนหน่วยกิต 3 หน่วยกิต (3-0-6)
3.หลักสูตรและประเภทของรายวิชา ครุศาสตรบัณฑิต หมวดวิชาเฉพาะสาขา กลุ่มวิชาหลักสูตรและการสอน
4.อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน นายนิกร พลเยี่ยม
5.ภาคการศึกษา / ชั้นปีที่เรียน ภาคการศึกษาที่ 2 / ชั้นปีที่ 2
6.รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisite) (ถ้ามี) -ไม่มี-
7.รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites) (ถ้ามี) -ไม่มี-
8.สถานที่เรียน วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์
9.วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด พุทธศักราช 2564

หมวดที่ 2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

1. จุดมุ่งหมายของรายวิชา นิสิตมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชนิดคำ หน้าที่ของคำ โครงสร้างประโยคชนิดต่างๆ เพื่อมุ่งสู่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
--

<p>2. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา</p> <p>เพื่อพัฒนาและปรับปรุงเนื้อหาของรายวิชาให้ชัดเจน และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของรายวิชา สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชนิดคำ หน้าที่ของคำ โครงสร้างประโยคชนิดต่างๆ เพื่อมุ่งสู่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สามารถนำความรู้ ข้อคิดต่างๆ ที่ได้ศึกษาในรายวิชาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้กับการศึกษาในสาขาวิชาอื่นๆ ได้ และเพื่อพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามมาตรฐาน สกอ.</p>

หมวดที่ 3 ลักษณะและการดำเนินการ

<p>1. คำอธิบายรายวิชา</p> <p>ศึกษาชนิดคำ หน้าที่ของคำ โครงสร้างประโยคชนิดต่างๆ เพื่อมุ่งสู่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ</p>			
<p>2. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา</p>			
บรรยาย	สอนเสริม	การฝึกปฏิบัติ/งานภาคสนาม/การฝึกงาน	การศึกษาด้วยตนเอง
บรรยาย 30 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา	สอนเสริมตามความต้องการของนิสิตเฉพาะราย	ไม่มีการฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม	การศึกษาด้วยตนเอง 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
<p>3. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นิสิตเป็นรายบุคคล</p> <ul style="list-style-type: none"> - อาจารย์ประจำรายวิชา ประกาศเวลาให้คำปรึกษาผ่านเว็บไซต์คณะ หรือ ส่วนงาน - อาจารย์จัดเวลาให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล หรือ รายกลุ่มตามความต้องการ 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (เฉพาะรายที่ต้องการ) 			

หมวดที่ 4 การพัฒนาการเรียนรู้ของนิสิต

<p>1. คุณธรรม จริยธรรม</p> <p>1.1 คุณธรรม จริยธรรมที่ต้องพัฒนา</p> <p>พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรมเพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างราบรื่น และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยผู้สอนต้องพยายามชี้ให้เห็นคุณธรรมและจริยธรรมที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหาวิชา เพื่อให้ นิสิตสามารถพัฒนาและบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมกับความรู้ในรายวิชา โดยมีคุณธรรมจริยธรรมตามคุณสมบัติหลักสูตร ดังนี้</p>
--

<p>(1) มีวินัย ตรงต่อเวลา และความรับผิดชอบต่อตนเอง วิชาชีพและสังคม</p> <p>(2) เคารพกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ขององค์กรและสังคม</p> <p>(3) มีองค์ความรู้ในสาขาวิชาชีพครุอย่างกว้างขวางและเป็นระบบสามารถวิเคราะห์ปัญหาได้</p> <p>(4) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีที่สำคัญในเนื้อหาสาขาวิชาการศึกษาภาษาอังกฤษ</p> <p>(5) สามารถบูรณาการความรู้ในสาขาวิชาการศึกษาภาษาอังกฤษและวิชาชีพครุกับความรู้ในศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(6) มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและกระบวนการคิดต่างๆ</p> <p>(7) สามารถวิเคราะห์และใช้วิจารณ์ญาณในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาผู้เรียนและสร้างสรรค์องค์ความรู้หรือนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนาตนเอง การจัดการเรียนการสอนและผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>(8) สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและวิชาชีพครุได้อย่างเหมาะสม</p> <p>(9) พัฒนาทักษะในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างเป็นกัลยาณมิตร</p> <p>(10) มีทักษะในการนำเสนอข้อมูลโดยใช้รูปแบบ เครื่องมือ และเทคโนโลยีที่เหมาะสม</p> <p>(11) สามารถเลือกใช้ข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศ ในสาระการสอนภาษาอังกฤษอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน</p> <p>(12) เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน</p> <p>(13) ตระหนักถึงความสำคัญของหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา การจัดการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล การวิจัยในชั้นเรียน การบริหารจัดการชั้นเรียน การบันทึกและการรายงานผลการเรียนรู้</p>
--

1.2 วิธีการสอน

- บรรยายบทเรียนพร้อมยกตัวอย่างประกอบ
- มอบหมายงานให้นักศึกษาค้นคว้าคำถามท้ายบทในแต่ละบทเกี่ยวกับวรรณคดีและวรรณกรรมภาษาอังกฤษ แล้วนำมาเสนอในชั้นเรียน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนิสิตด้วยกัน และอาจารย์ผู้สอน
- ให้นักศึกษาฝึกทักษะเบื้องต้นในการฟัง พูด อ่านและเขียนในลักษณะที่สัมพันธ์กัน เน้นด้านการอ่านและความเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรูปประโยคและคำศัพท์ต่าง ๆ พร้อมทั้งชี้ให้เห็นประเด็นทางจริยธรรมที่ปรากฏในวรรณกรรม
- เน้นนิสิตเป็นศูนย์กลางการเรียน โดยให้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในบทเรียน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในชั้นเรียน
- กระตุ้น ชักจูงให้นักศึกษาเข้าเรียนสม่ำเสมอ มีระเบียบวินัย และมีความกล้าหาญในการแสดงออก และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

1.3 วิธีการประเมินผล

- ประเมินผลพฤติกรรมการเข้าเรียน การให้ความร่วมมือในชั้นเรียน และส่งงานมอบหมายให้ตรง

<p>เวลา (Assignment)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประเมินผลก่อนเข้าสู่บทเรียนเพื่อทราบพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา (Pre-test) - ประเมินผลระหว่างภาคเรียน เพื่อทดสอบผลสัมฤทธิ์ของวัตถุประสงค์การเรียนรู้ - ประเมินผลด้วยการใช้แบบฝึกหัดในบทเรียน (Exercise) - ประเมินวัตถุประสงค์การเรียนรู้โดยใช้ใบงาน (Work Sheet) - ประเมินผลปลายภาคเรียน เพื่อทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในภาพรวม (Post-test)
<p>2. ความรู้</p>
<p>2.1 ความรู้ที่ต้องได้รับ</p> <p>ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชนิด หน้าที่ของคำ และโครงสร้างประโยคชนิดต่างๆในภาษาอังกฤษ - มีความสามารถใช้ทักษะในการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคชนิดต่างๆในภาษาอังกฤษ - มีทักษะการอ่านและความเข้าใจชนิด หน้าที่ของคำ และโครงสร้างประโยคชนิดต่างๆในภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกัน - มีเจตคติในการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ - มีความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการแปลและวิเคราะห์ชนิด หน้าที่ของคำ และโครงสร้างประโยคชนิดต่างๆในภาษาอังกฤษ
<p>2.2 วิธีการสอน</p> <p>บรรยายพร้อมยกตัวอย่างประกอบ ใช้สื่อประกอบ และเทคโนโลยีประกอบ มอบหมายงาน ใบงาน ทดสอบวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ใช้แบบฝึกหัดเกี่ยวกับบทเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในชั้นเรียน การเปิดโอกาสให้ซักถามภายในชั้นเรียน และเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student Center)</p>
<p>2.3 วิธีการประเมินผล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ทดสอบก่อนเข้าสู่บทเรียน 2. ทดสอบวัตถุประสงค์การเรียนรู้โดยใช้ใบงาน 3. ทดสอบบทเรียนโดยใช้แบบฝึกหัด 4. ทดสอบระหว่างภาค และสอบปลายภาค 2. การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน 3. การแก้ไขข้อบกพร่องส่วนตัว (Personal Problems Solving)
<p>3. ทักษะทางปัญญา</p>
<p>3.1 ทักษะทางปัญญาที่ต้องพัฒนา</p> <p>พัฒนาความสามารถในการคิดและการวิเคราะห์เนื้อหาวิชาอย่างเป็นระบบ ความสามารถในการนำเอาความรู้ไปประยุกต์ใช้ตามสถานการณ์ มีความรู้ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และกระบวนการมาใช้ในการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่เคยคาดคิดมาก่อน สามารถสืบค้น ค้นหา ข้อเท็จจริง สรุป ทำความเข้าใจได้ รวมถึงการวิเคราะห์</p>

<p>สังเคราะห์ปัญหา และสรุปประเด็นปัญหา พร้อมทั้งสามารถบูรณาการความรู้ในรายวิชาเข้ากับหลักพุทธธรรมได้</p>
<p>3.2 วิธีการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - บรรยายพร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบเนื้อหาวิชา - บรรยายเชิงวิเคราะห์ให้เห็นความสัมพันธ์และบูรณาการของเนื้อหาวิชา - เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น และแก้ไขข้อผิดพลาดเป็นรายบุคคล - เปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง แล้วนำมาแลกเปลี่ยนภายในชั้นเรียน
<p>3.3 วิธีการประเมินผล</p> <p>ทดสอบระหว่างภาคและปลายภาค โดยเน้นการวิเคราะห์ การประยุกต์ใช้และการบูรณาการเนื้อหาวิชา การใช้คำถาม ทดสอบด้วยใบงานและแบบฝึกหัด</p>
<p>4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ</p>
<p>4.1 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องพัฒนา</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาทักษะในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนด้วยกัน - พัฒนาทักษะในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนและผู้สอน - พัฒนาความเป็นผู้นำและผู้ตามในการทำงานเป็นทีม - พัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง ความมีวินัย ความรับผิดชอบในการทำงานเป็นทีม และความตรงต่อเวลา
<p>4.2 วิธีการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ในการเรียนรู้ - จัดกลุ่มการเรียนรู้ - ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม
<p>4.3 วิธีการประเมินผล</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประเมินตนเองด้วยแบบที่กำหนด - ประเมินผลพฤติกรรมการทำงานเป็นทีม - ประเมินผลจากรายงานการศึกษาด้วยตนเอง
<p>5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ</p>
<p>5.1 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องพัฒนา</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาทักษะในการสื่อสารทั้งการพูด การฟัง การแปล การเขียน และนำเสนอในชั้นเรียน - พัฒนาทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูลจากกรณีศึกษา - พัฒนาทักษะในการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต - ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสาร เช่น การส่งงานทางอีเมล การสร้างห้องแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ - ทักษะในการนำเสนอรายงานโดยใช้รูปแบบ เครื่องมือ และเทคโนโลยีที่เหมาะสม
<p>5.2 วิธีการสอน</p>

- มอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จาก website สื่อการสอน e-learning และทำรายงาน โดยเน้นการนำตัวเลข หรือมีสถิติอ้างอิง จากแหล่งที่มาข้อมูลที่น่าเชื่อถือ

- นำเสนอโดยใช้รูปแบบและเทคโนโลยีที่เหมาะสม

5.3 วิธีการประเมินผล

- ประเมินจากรายงาน ใบงาน แบบฝึกหัด และนำเสนอด้วยสื่อเทคโนโลยี
- ประเมินจากการมีส่วนร่วมในการเรียนในชั้นเรียนด้วยการโต้ตอบซักถาม

หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล

1. แผนการสอน

สัปดาห์ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน สื่อที่ใช้ (ถ้ามี)	ผู้สอน
1	1. ทดสอบก่อนเข้าบทเรียน 2. แนะนำแผนการสอน 2.1 คำอธิบายรายวิชา 2.2 วัตถุประสงค์รายวิชา 2.3 กิจกรรมการเรียนการสอน 2.4 วิธีการประเมินผล 2.5 งานมอบหมาย 2.6 จิตพิสัย	2	การอธิบาย การยกตัวอย่างประกอบ Power Point Projector	นายนิกร พลเยี่ยม
2	Introduction to Parts of Speech Formation of Nouns Formation of Pronouns Formation of Adjective Formation of Verbs Formation of Adverbs	2	Lecture Illustration Work sheet Assignments Power Point Projector	นายนิกร พลเยี่ยม
3-4	Formation of Propositions Formation of Conjunctions Formation of Interjections	4	Lecture Illustration Work sheet Assignments Power Point Projector	นายนิกร พลเยี่ยม
5-6	Basic Sentence Structure	4	Lecture	นายนิกร พลเยี่ยม

สัปดาห์ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียน การสอน สื่อที่ใช้ (ถ้ามี)	ผู้สอน
			Illustration Work sheet Assignments Power Point Projector	
7-8	Compound Sentence Complex Sentences: Noun Clauses	4	Lecture Illustration Work sheet Assignments Power Point Projector	นายนิกร พลเยี่ยม
9	สอบระหว่างภาค	2		นายนิกร พลเยี่ยม
10-11	Complex Sentences: Adjective Clauses Complex Sentences: Adverb Clauses	4	Lecture Illustration Work sheet Assignments Power Point Projector	นายนิกร พลเยี่ยม
12-14	Present Tense Past Tense Future Tense	6	Lecture Illustration Work sheet Assignments Power Point Projector	นายนิกร พลเยี่ยม
15	Conclusions – Examination Guideline	2		นายนิกร พลเยี่ยม
16	สอบปลายภาค			

2 แผนการประเมินผลการเรียนรู้

ที่	วิธีการประเมิน	สัปดาห์ที่ประเมิน	สัดส่วนของการประเมินผล
1	สอบระหว่างภาค สอบปลายภาค	9 16	30% 30%

2	วิเคราะห์ คั่นคว่ำ การนำเสนอรายงาน การทำงานมอบหมาย การฝึกทักษะทั้ง 4 ในเบื้องต้น การส่งงานตามที่มอบหมาย	ตลอดภาค การศึกษา	30%
3	การเข้าชั้นเรียน การมีส่วนร่วม	ตลอดภาคการศึกษา	10%

หมวดที่ 6 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

1.เอกสารและตำราหลัก

H.S. Bhatia. **English Grammar & Composition**. First Edition. India: Vardhman offset, 1995.
Peter Yam. **Complete Grammar**. First Edition. Singapore: Singapore Asian Publications, 2005.

2.เอกสารและข้อมูลสำคัญ

Nares Surasith, Asst. Prof. **English Structure**. Fourth Edition. Thailand: P.S. Press Company Limited, 2008.

ทฤษฎีเตียวรัตนกุล, ผศ. **ปทานุกรม หลักการใช้ไวยากรณ์อังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: หจก. เรืองแสงการพิมพ์, 2546.

3.เอกสารและข้อมูลแนะนำ

กมล ชูทรัพย์. **Progressive English Grammar**. กรุงเทพมหานคร: สมเจตน์การพิมพ์, 2533.

โครงการส่งเสริมการสร้างตำรา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. **Practical English Structure**.

กรุงเทพมหานคร: สำนักมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2536.

จรรยา อินทร์อ๋อง. **Modern English Grammar Part I**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ภาษา I.O.U., 2544.

----- **Modern English Grammar Part II**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ภาษา I.O.U., 2544.

----- **Modern English Grammar Part III**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2542.

----- **Modern English Grammar Part IV**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2542.

เชาวน์ เศวตเดช. **English Grammar Section II**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เอดิสันเพรส โปรดักส์ จำกัด, 2538.

ลินดา เจน. **Propositions**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ โอ. เอส. พรินติ้งเฮาส์, 2533.

อุดม วโรตม์ลิขิตต์,ศ.ดร. และคณะ. **Fundamental English II**.พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2533.

Domalin, A. Leuschel และคณะ. **Reading English II**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2533.

Preechar Svivalai. English Essentials. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, 2537.

หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

<p>1. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนิสิต</p> <p>การประเมินประสิทธิผลในรายวิชานี้ ที่จัดทำโดยนิสิต ได้จัดกิจกรรมในการนำแนวคิดและความเห็นจากนิสิตได้ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบประเมินผู้สอน และแบบประเมินรายวิชา - ใบงานประเมินประสิทธิผลวัตถุประสงค์รายวิชา - การสนทนากลุ่มระหว่างผู้สอนและผู้เรียน - การสังเกตการณ์จากพฤติกรรมของผู้เรียน - ขอเสนอแนะผ่านเว็บไซต์ ที่อาจารย์ผู้สอนได้จัดทำเป็นช่องทางการสื่อสารกับนิสิต
<p>2. กลยุทธ์การประเมินการสอน</p> <p>ในการเก็บข้อมูลเพื่อประเมินการสอน ได้มีกลยุทธ์ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบสอบถามประเมินผลสัมฤทธิ์การสอนโดยนิสิต - การสังเกตการสอนจากผู้ร่วมทีมการสอน - ผลการสอบ - การทวนสอบผลประเมินการเรียนรู้
<p>3. การปรับปรุงการสอน</p> <p>หลังจากผลการประเมินการสอนในข้อ 2 ได้นำผลการประเมินไปปรับปรุงการสอน ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - แจกผลการประเมินการสอนโดยนิสิตให้ผู้สอนทราบเพื่อนำไปปรับปรุงการสอน - สัมมนาการจัดการเรียนการสอน - การวิจัยในและนอกชั้นเรียน
<p>4. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนิสิตในรายวิชา</p> <p>ในระหว่างกระบวนการสอนรายวิชา มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ในรายหัวข้อ ตามที่คาดหวังจากการเรียนรู้ในวิชา ได้จากใบงาน แบบฝึกหัด การสอบถามนิสิต การตรวจงานมอบหมายของนิสิต และพิจารณาจากผลการทดสอบย่อย และหลังการออกผลการเรียนรายวิชา มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์โดยรวมในวิชาได้ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - การทวนสอบการให้คะแนนจากการสุ่มตรวจผลงานของนิสิตโดยอาจารย์อื่น หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำหลักสูตร - มีการตั้งคณะกรรมการในสาขาวิชา ตรวจสอบผลการประเมินการเรียนรู้ของนิสิต โดยตรวจสอบข้อสอบ ใบงาน รายงาน วิธีการให้คะแนนสอบ และการให้คะแนนพฤติกรรม
<p>5. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา</p> <p>จากผลการประเมิน และทวนสอบผลสัมฤทธิ์ประสิทธิผลรายวิชา ได้มีการวางแผนการปรับปรุงการสอน และรายละเอียดวิชา เพื่อให้เกิดคุณภาพมากขึ้น ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงรายวิชาทุก 3 ปี หรือตามข้อเสนอแนะและผลการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ตามข้อ

- เปลี่ยนหรือสลับอาจารย์ผู้สอน เพื่อให้บัณฑิตมีมุมมองในเรื่องการประยุกต์ความรู้กับปัญหาที่มาจากงานวิจัยของอาจารย์
- จัดประชุมเชิงปฏิบัติการแลกเปลี่ยนและระดมสมองพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ - นามสกุล** : นายนิกร พลเยี่ยม
- สถานที่เกิด** : บ้านคำแซ่ ตำบลแวง อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด
- การศึกษา**
- พ.ศ. 2548 : ป.ธ. 4 สำนักเรียนวัดกลางมิ่งเมือง (พระอารามหลวง) ร้อยเอ็ด
- พ.ศ. 2556 : พุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- พ.ศ. 2559 : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (พธ.ม.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- ประสบการณ์การทำงาน**
- พ.ศ. 2559 : อาจารย์พิเศษสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- ผลงานทางวิชาการ**
- พ.ศ. 2561 : รายงานการวิจัย เรื่องการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนใน
แหล่งเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์
บทความวิชาการเรื่อง
1. ฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากซับไตเติ้ล (Subtitle)
2. Effect on Social Media: Its Impacts on Thai Education
- ที่อยู่ปัจจุบัน** 276 หมู่ 6 ต. แวง อ. โพนทอง จ. ร้อยเอ็ด
โทรศัพท์ 091-4086858
Email: Olechoi6@gmail.com